

Profil ogólnoakademicki

Raport zespołu oceniającego Polskiej Komisji Akredytacyjnej

Nazwa kierunku studiów: **historia**

Nazwa i siedziba uczelni prowadzącej kierunek:

Uniwersytet Pedagogiczny im. Komisji Edukacji Narodowej w Krakowie

Data przeprowadzenia wizytacji: **25-26.04.2023.**

Warszawa, 2023

Spis treści

1. Informacja o wizytacji i jej przebiegu	3
1.1. Skład zespołu oceniającego Polskiej Komisji Akredytacyjnej	3
1.2. Informacja o przebiegu oceny	3
2. Podstawowe informacje o ocenianym kierunku i programie studiów	4
3. Propozycja oceny stopnia spełnienia szczegółowych kryteriów oceny programowej określona przez zespół oceniający PKA	7
4. Opis spełnienia szczegółowych kryteriów oceny programowej i standardów jakości kształcenia	8
Kryterium 1. Konstrukcja programu studiów: koncepcja, cele kształcenia i efekty uczenia się	8
Kryterium 2. Realizacja programu studiów: treści programowe, harmonogram realizacji programu studiów oraz formy i organizacja zajęć, metody kształcenia, praktyki zawodowe, organizacja procesu nauczania i uczenia się	14
Kryterium 3. Przyjęcie na studia, weryfikacja osiągnięcia przez studentów efektów uczenia się, zaliczanie poszczególnych semestrów i lat oraz dyplomowanie	23
Kryterium 4. Kompetencje, doświadczenie, kwalifikacje i liczebność kadry prowadzącej kształcenie oraz rozwój i doskonalenie kadry	28
Kryterium 5. Infrastruktura i zasoby edukacyjne wykorzystywane w realizacji programu studiów oraz ich doskonalenie	30
Kryterium 6. Współpraca z otoczeniem społeczno-gospodarczym w konstruowaniu, realizacji i doskonaleniu programu studiów oraz jej wpływ na rozwój kierunku	33
Kryterium 7. Warunki i sposoby podnoszenia stopnia umiędzynarodowienia procesu kształcenia na kierunku	35
Kryterium 8. Wsparcie studentów w uczeniu się, rozwoju społecznym, naukowym lub zawodowym i wejściu na rynek pracy oraz rozwój i doskonalenie form wsparcia	37
Kryterium 9. Publiczny dostęp do informacji o programie studiów, warunkach jego realizacji i osiągniętych rezultatach	39
Kryterium 10. Polityka jakości, projektowanie, zatwierdzanie, monitorowanie, przegląd i doskonalenie programu studiów	41
5. Załączniki:	44
Załącznik nr 1. Podstawa prawna oceny jakości kształcenia	44

1. Informacja o wizytacji i jej przebiegu

1.1. Skład zespołu oceniającego Polskiej Komisji Akredytacyjnej

Przewodniczący: dr Agnieszka Janiak-Jasińska, członek PKA

członkowie:

1. dr hab. Danuta Konieczka-Śliwińska, ekspert PKA
2. dr hab. Piotr Guzowski, ekspert PKA
3. dr Przemysław Foligowski, ekspert PKA ds. pracodawców
4. Katarzyna Płaczek, ekspert PKA ds. studenckich
5. Sara Zemczak, sekretarz zespołu oceniającego

1.2. Informacja o przebiegu oceny

Ocena jakości kształcenia na kierunku historia na profilu ogólnoakademickim realizowanym na Uniwersytecie Pedagogicznym im. Komisji Edukacji Narodowej w Krakowie została przeprowadzona z inicjatywy Polskiej Komisji Akredytacyjnej w ramach harmonogramu prac określonych przez Komisję na rok akademicki 2022/2023. Poprzednia ocena programowa została przeprowadzona w roku akademickim 2016/2017. Na jej podstawie Prezydium Polskiej Komisji Akredytacyjnej wydało Uchwałę nr 130/2017 z dnia 6 kwietnia 2017 r. o ocenie pozytywnej dla kierunku.

Wizytację poprzedzono zapoznaniem się zespołu oceniającego z raportem samooceny przekazanym przez Władze Uczelni. Zespół odbył także spotkania organizacyjne w celu omówienia kwestii w nim przedstawionych, spraw wymagających wyjaśnienia z Władzami Uczelni oraz szczegółowego harmonogramu przebiegu wizytacji.

Ocena została przeprowadzona w trybie zdalnym. Wszystkie spotkania odbyły się zgodnie z procedurami przy udziale wszystkich członków zespołu oceniającego.

Wizytacja rozpoczęła się od spotkania z Władzami Uczelni. W trakcie wizytacji odbyły się spotkania ze studentami, z przedstawicielami samorządu studenckiego i studenckiego ruchu naukowego, nauczycielami akademickimi prowadzącymi kształcenie na ocenianym kierunku, z osobami odpowiedzialnymi za doskonalenie jakości kształcenia, funkcjonowanie wewnętrznego systemu zapewnienia jakości kształcenia, publiczny dostęp oraz z przedstawicielami otoczenia społeczno-gospodarczego. Ponadto dokonano przeglądu wybranych prac dyplomowych i etapowych, przeprowadzono hospitację zajęć oraz dokonano przeglądu bazy dydaktycznej wykorzystywanej w procesie dydaktycznym. Przed zakończeniem wizytacji dokonano oceny stopnia spełnienia kryteriów, zidentyfikowano dobre praktyki, sformułowano wstępne wnioski, o których Przewodnicząca zespołu oraz eksperci poinformowali Władze Uczelni na spotkaniu podsumowującym.

Podstawa prawna oceny została określona w załączniku nr 1, a szczegółowy harmonogram wizytacji, uwzględniający podział zadań pomiędzy członków zespołu oceniającego, w załączniku nr 2.

2. Podstawowe informacje o ocenianym kierunku i programie studiów

Nazwa kierunku studiów	historia	
Poziom studiów (studia pierwszego stopnia/studia drugiego stopnia/jednolite studia magisterskie)	studia pierwszego stopnia	
Profil studiów	ogólnoakademicki	
Forma studiów (stacjonarne/niestacjonarne)	stacjonarne/niestacjonarne	
Nazwa dyscypliny, do której został przyporządkowany kierunek ^{1,2}	Historia 66% Pedagogika 10% Nauki o sztuce 7% Nauki o polityce i administracji 4% Nauki socjologiczne 4% Psychologia 4% Archeologia 3% Nauki i komunikacji społecznej i mediach 2%	
Liczba semestrów i liczba punktów ECTS konieczna do ukończenia studiów na danym poziomie określona w programie studiów	180 ETCS 6 semestrów	
Wymiar praktyk zawodowych ³ /liczba punktów ECTS przyporządkowanych praktykom zawodowym (jeżeli program studiów przewiduje praktyki)	4 ETCS/90 h <i>spec. nauczycielska</i> 6 ECTS/140 h <i>spec. antropologiczna</i>	
Specjalności / specjalizacje realizowane w ramach kierunku studiów	<i>nauczycielska</i> <i>antropologiczna</i>	
Tytuł zawodowy nadawany absolwentom	licencjat	
	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
Liczba studentów kierunku	77	66
Liczba godzin zajęć z bezpośrednim udziałem nauczycieli akademickich lub innych osób prowadzących zajęcia i studentów ⁴	Brak danych	Brak danych

¹ W przypadku przyporządkowania kierunku studiów do więcej niż 1 dyscypliny - nazwa dyscypliny wiodącej, w ramach której uzyskiwana jest ponad połowa efektów uczenia się oraz nazwy pozostałych dyscyplin wraz z określeniem procentowego udziału liczby punktów ECTS dla dyscypliny wiodącej oraz pozostałych dyscyplin w ogólnej liczbie punktów ECTS wymaganej do ukończenia studiów na kierunku

² Nazwy dyscyplin należy podać zgodnie z rozporządzeniem MNiSW z dnia 20 września 2018 r. w sprawie dziedzin nauki i dyscyplin naukowych oraz dyscyplin artystycznych (Dz.U. 2018 poz. 1818).

³ Proszę podać wymiar praktyk w miesiącach oraz w godzinach dydaktycznych.

⁴ Liczbę godzin zajęć z bezpośrednim udziałem nauczycieli akademickich lub innych osób prowadzących zajęcia i studentów należy podać bez uwzględnienia liczby godzin praktyk zawodowych.

Liczba punktów ECTS objętych programem studiów uzyskiwana w ramach zajęć z bezpośrednim udziałem nauczycieli akademickich lub innych osób prowadzących zajęcia i studentów	92	92
Łączna liczba punktów ECTS przyporządkowana zajęciom związanym z prowadzoną w uczelni działalnością naukową w dyscyplinie lub dyscyplinach, do których przyporządkowany jest kierunek studiów	historia 119 ECTS pedagogika 18 ECTS nauki o sztuce 13 ECTS nauki o polityce i administracji 7 ECTS nauki socjologiczne 7 ECTS psychologia 7 ECTS archeologia 5 ECTS nauki o komunikacji społecznej i mediach 4 ECTS	historia 119 ECTS pedagogika 18 ECTS nauki o sztuce 13 ECTS nauki o polityce i administracji 7 ECTS nauki socjologiczne 7 ECTS psychologia 7 ECTS archeologia 5 ECTS nauki o komunikacji społecznej i mediach 4 ECTS
Liczba punktów ECTS objętych programem studiów uzyskiwana w ramach zajęć do wyboru	60 ECTS	60 ECTS

Nazwa kierunku studiów	historia
Poziom studiów (studia pierwszego stopnia/studia drugiego stopnia/jednolite studia magisterskie)	Studia drugiego stopnia
Profil studiów	ogólnoakademicki
Forma studiów (stacjonarne/niestacjonarne)	Stacjonarne/niestacjonarne
Nazwa dyscypliny, do której został przyporządkowany kierunek^{5,6}	Historia 55% Pedagogika 15% Nauki o sztuce 6% Nauki o kulturze i religii 6% Nauki o polityce i administracji 10% Nauki socjologiczne 3%

⁵ W przypadku przyporządkowania kierunku studiów do więcej niż 1 dyscypliny - nazwa dyscypliny wiodącej, w ramach której uzyskiwana jest ponad połowa efektów uczenia się oraz nazwy pozostałych dyscyplin wraz z określeniem procentowego udziału liczby punktów ECTS dla dyscypliny wiodącej oraz pozostałych dyscyplin w ogólnej liczbie punktów ECTS wymaganej do ukończenia studiów na kierunku

⁶ Nazwy dyscyplin należy podać zgodnie z rozporządzeniem MNiSW z dnia 20 września 2018 r. w sprawie dziedzin nauki i dyscyplin naukowych oraz dyscyplin artystycznych (Dz.U. 2018 poz. 1818).

	Psychologia 1%	
	Filozofia 2%	
	Nauki i komunikacji społecznej i mediach 3%	
Liczba semestrów i liczba punktów ECTS konieczna do ukończenia studiów na danym poziomie określona w programie studiów	120 ETCS	
	4 semestry	
Wymiar praktyk zawodowych⁷ /liczba punktów ECTS przyporządkowanych praktykom zawodowym (jeżeli program studiów przewiduje praktyki)	6 ETCS/114 h <i>spec. nauczycielska</i>	
	4 ECTS/120 h <i>spec. antropologiczna</i>	
Specjalności / specjalizacje realizowane w ramach kierunku studiów	<i>nauczycielska</i>	
	<i>antropologiczna</i>	
Tytuł zawodowy nadawany absolwentom	magister	
	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
Liczba studentów kierunku	46	-
Liczba godzin zajęć z bezpośrednim udziałem nauczycieli akademickich lub innych osób prowadzących zajęcia i studentów⁸	Brak danych	Brak danych
Liczba punktów ECTS objętych programem studiów uzyskiwana w ramach zajęć z bezpośrednim udziałem nauczycieli akademickich lub innych osób prowadzących zajęcia i studentów	61 ECTS	61 ECTS
Łączna liczba punktów ECTS przyporządkowana zajęciom związanym z prowadzoną w uczelni działalnością naukową w dyscyplinie lub dyscyplinach, do których przyporządkowany jest kierunek studiów	historia 66 ECTS pedagogika 18 ECTS nauki o sztuce 7 ECTS nauki o kulturze i religii 7 ECTS nauki o polityce i administracji 12 ECTS nauki socjologiczne 4 ECTS psychologia 1 ECTS filozofia 2 ECTS	historia 66 ECTS pedagogika 18 ECTS nauki o sztuce 7 ECTS nauki o kulturze i religii 7 ECTS nauki o polityce i administracji 12 ECTS nauki socjologiczne 4 ECTS psychologia 1 ECTS filozofia 2 ECTS nauki o komunikacji społecznej i mediach 3 ECTS

⁷ Proszę podać wymiar praktyk w miesiącach oraz w godzinach dydaktycznych.

⁸ Liczbę godzin zajęć z bezpośrednim udziałem nauczycieli akademickich lub innych osób prowadzących zajęcia i studentów należy podać bez uwzględnienia liczby godzin praktyk zawodowych.

	nauki o komunikacji społecznej i mediach 3 ECTS	
Liczba punktów ECTS objętych programem studiów uzyskiwana w ramach zajęć do wyboru	55 ECTS	55 ECTS

3. Propozycja oceny stopnia spełnienia szczegółowych kryteriów oceny programowej określona przez zespół oceniający PKA

Szczegółowe kryterium oceny programowej	Propozycja oceny stopnia spełnienia kryterium określona przez zespół oceniający PKA ⁹ kryterium spełnione/ kryterium spełnione częściowo/ kryterium niespełnione
Kryterium 1. konstrukcja programu studiów: koncepcja, cele kształcenia i efekty uczenia się	Kryterium spełnione częściowo
Kryterium 2. realizacja programu studiów: treści programowe, harmonogram realizacji programu studiów oraz formy i organizacja zajęć, metody kształcenia, praktyki zawodowe, organizacja procesu nauczania i uczenia się	Kryterium spełnione częściowo
Kryterium 3. przyjęcie na studia, weryfikacja osiągnięcia przez studentów efektów uczenia się, zaliczanie poszczególnych semestrów i lat oraz dyplomowanie	Kryterium spełnione częściowo
Kryterium 4. kompetencje, doświadczenie, kwalifikacje i liczebność kadry prowadzącej kształcenie oraz rozwój i doskonalenie kadry	Kryterium spełnione
Kryterium 5. infrastruktura i zasoby edukacyjne wykorzystywane w realizacji programu studiów oraz ich doskonalenie	Kryterium spełnione
Kryterium 6. współpraca z otoczeniem społeczno-gospodarczym w konstruowaniu, realizacji i doskonaleniu programu studiów oraz jej wpływ na rozwój kierunku	Kryterium spełnione
Kryterium 7. warunki i sposoby podnoszenia stopnia umiędzynarodowienia procesu kształcenia na kierunku	Kryterium spełnione częściowo

⁹ W przypadku gdy oceny dla poszczególnych poziomów studiów różnią się, należy wpisać ocenę dla każdego poziomu odrębnie.

Kryterium 8. wsparcie studentów w uczeniu się, rozwoju społecznym, naukowym lub zawodowym i wejściu na rynek pracy oraz rozwój i doskonalenie form wsparcia	Kryterium spełnione
Kryterium 9. publiczny dostęp do informacji o programie studiów, warunkach jego realizacji i osiągniętych rezultatach	Kryterium spełnione
Kryterium 10. polityka jakości, projektowanie, zatwierdzanie, monitorowanie, przegląd i doskonalenie programu studiów	Kryterium spełnione częściowo

4. Opis spełnienia szczegółowych kryteriów oceny programowej i standardów jakości kształcenia

Kryterium 1. Konstrukcja programu studiów: koncepcja, cele kształcenia i efekty uczenia się

Analiza stanu faktycznego i ocena spełnienia kryterium 1

Koncepcja i cele kształcenia na kierunku historia są spójne z misją i strategią rozwoju Uniwersytetu Pedagogicznego im. KEN w Krakowie. Opierając się na czterech postulatach: kształcenia profesjonalnie przygotowanych i ukierunkowanych na efektywne działanie studentów, prowadzenie wysokiej jakości badań naukowych, upowszechnianie idei uczenia się przez całe życie oraz angażowanie się w problematykę społeczną, stawiają sobie za cel wyposażenie absolwentów w warsztat badawczy historyka. Zwracają uwagę na konieczność rozwijania wiedzy historycznej, czerpanie z dorobku historiografii, dostrzeganie mnogości podejść teoretycznych i światopoglądowych w badaniach i kształceniu oraz na etykę prowadzonych badań i podejmowanych działań. Dążą do wyposażenia przyszłych historyków w wysokie kompetencje w zakresie edukacji, popularyzowania i propagowania wiedzy historycznej w społeczeństwie i na forum międzynarodowym. Zakładają wychowanie studentów w poczuciu potrzeby nieustannego poszerzania swoich kompetencji i wiedzy w przestrzeni otwartości na różnice warunkowane różnym podłożem narodowym, etnicznym i kulturowym. Cele i koncepcja kształcenia są także powiązane z polityką jakości, zwracając uwagę na ciągłą aktualizację programów i planów studiów celem lepszego ich dostosowania do zmieniających się potrzeb rynku pracy i współczesnego świata, oraz łącząc studia z zagadnieniami istotnymi dla środowisk regionalnych i otoczenia społeczno-gospodarczego.

Uczelnia określiła koncepcję kształcenia wskazującą na dominujące znaczenie wiedzy i kompetencji historycznych oraz społecznych, silnie zakorzenionych w szeroko rozumianej humanistyce, a także niezbędnych do wielowymiarowego komunikowania się ze społeczeństwem i pełnienia w nim odpowiedzialnych ról zawodowych. Absolwent studiów I stopnia posiada wiedzę z zakresu historii Polski i świata od czasów najdawniejszych aż do współczesności, a także wykazuje znajomość historii lokalnej w odniesieniu do historii Krakowa i południowej Polski, którą potrafi wykorzystać w pracy w pozaszkolnych placówkach oświatowych oraz na rzecz instytucji kultury i samorządu terytorialnego. Potrafi również przeprowadzić wstępne badania z zakresu genealogii, biografistyki oraz regionalistyki, które może wykorzystać w pracy na rzecz lokalnej społeczności, a także prowadząc własną działalność gospodarczą. Absolwent studiów II stopnia posiada z kolei pogłębioną wiedzę w zakresie wyżej wymienionym, którą potrafi wykorzystać w pracy w szkole, placówkach edukacyjnych oraz na rzecz instytucji nauki, kultury i samorządu terytorialnego. Potrafi prowadzić samodzielne badania z zakresu

genealogii, biografistyki oraz regionalistyki, które może wykorzystać w pracy na rzecz lokalnej społeczności, a także prowadząc własną działalność gospodarczą. Absolwenci obu stopni studiów rozumieją konieczność ciągłego dokształcania się i rozwoju kulturalnego w procesie uczenia się przez całe życie. Są gotowi do propagowania wiedzy historycznej i wiedzy o społeczeństwie oraz objaśniania jej w środowisku lokalnym. Grupa zajęć specjalnościowych zapewnia dopełnienie wykształcenia ogólnohistorycznego efektami z zakresu wiedzy, umiejętności i kompetencji przygotowującymi do realizacji ważnych ze społecznego punktu widzenia zawodów: nauczyciela, edukatora, osób odpowiedzialnych za promocję i ochronę dziedzictwa historycznego i kulturowego w ujęciu ogólnopolskim i regionalnym.

Koncepcja i cele kształcenia na ocenianym kierunku mieszczą się w dyscyplinie historia, do której kierunek został przyporządkowany w wysokości 66% na studiach I stopnia i 55% na studiach II stopnia. Dodatkowo Uczelnia przyporządkowała kierunek studiów jeszcze do 7 dyscyplin naukowych na studiach I stopnia (pedagogiki – 10%, nauk o sztuce – 7%, nauk o polityce i administracji – 4%, nauk socjologicznych – 4%, psychologii – 4%, archeologii – 3% oraz nauk o komunikacji społecznej i mediach – 2%) i 8 dyscyplin na studiach II stopnia (pedagogiki – 15%, nauk o sztuce – 6%, nauk o kulturze i religii – 6%, nauk o polityce i administracji – 10%, nauk socjologicznych – 3%, psychologii – 1%, filozofii – 2% oraz nauk o komunikacji społecznej i mediach – 3%). Przypisanie kierunku do tak wielu dyscyplin naukowych nie znajduje niestety odzwierciedlenia w przyjętej koncepcji kształcenia. Zgodnie ze stanowiskiem interpretacyjnym nr 5/2020 Prezydium Polskiej Komisji Akredytacyjnej z dnia 2 lipca 2020 r. nie istnieje obowiązek przyporządkowania kierunku do więcej niż jednej dyscypliny, Uczelnia nie musiała więc wybierać więcej dyscyplin niż historia, ale skoro dokonała takiego wyboru, to należało powiązać koncepcję i cele kształcenia ze wszystkimi dyscyplinami, do których kierunek przyporządkowała. Zgodnie ze wspomnianym stanowiskiem interpretacyjnym PKA przyporządkowanie do danej dyscypliny jest uzasadnione wówczas, jeśli stanowi ona jeden z podstawowych elementów, na których konstruowana jest koncepcja kształcenia. Powinno racjonalnie wynikać z kluczowych przesłanek i celów prowadzenia danego kierunku studiów, ujętych w koncepcji kształcenia i znajdujących odzwierciedlenie w efektach uczenia się, a nie polegać na mechanicznym przyporządkowaniu kierunku do każdej dyscypliny, która jest adekwatna, choćby tylko w minimalnym stopniu, do jakiegokolwiek, nawet pojedynczego efektu uczenia się określonego dla kierunku studiów. Zbudowanie zatem koncepcji kierunku historia na założeniu o przypisaniu łącznie do 8 dyscyplin naukowych na studiach I stopnia i 9 dyscyplin na studiach II stopnia musi znaleźć swoje odzwierciedlenie w świadomym i konsekwentnym odwoływaniu się na poziomie celów, treści i metod do wszystkich wskazanych dyscyplin. Na ocenianym kierunku dyscypliny te nie stanowią jego podstaw teoretycznych, a ich obecność w przyporządkowaniu kierunku do dyscyplin naukowych wynika jedynie z tego, że program studiów odnosi się do pewnych elementów wiedzy w tych dyscyplinach. Przyporządkowanie kierunku do dyscyplin naukowych oznacza, że wszyscy studenci kierunku bez względu na ścieżkę kształcenia osiągną wiedzę w tych wszystkich dyscyplinach, tymczasem w przypadku ocenianego kierunku wyraźnie jest ona powiązana z wybranymi specjalnościami i zajęciami.

Koncepcja i cele kształcenia zakładają poznanie dziejów Polski na tle wydarzeń światowych w kontekście politycznym, gospodarczym, społecznym i kulturowym oraz odnoszą się do historii regionalnej i lokalnej Małopolski. Pozostają tym samym w ścisłym związku z prowadzoną w uczelni działalnością naukową jedynie w zakresie dyscypliny historia, która jest dyscypliną wiodącą na ocenianym kierunku studiów. Nie ma natomiast powiązania z działalnością w pozostałych dyscyplinach, do których kierunek został przyporządkowany.

Połączenie kształcenia historycznego z przygotowaniem absolwentów do wielowymiarowego komunikowania się ze społeczeństwem i wypełniania roli efektywnych nauczycieli, edukatorów oraz osób odpowiedzialnych za promocję i ochronę dziedzictwa historycznego i kulturowego odpowiada w pełni na potrzeby otoczenia społeczno-gospodarczego, w tym zawodowego rynku pracy. Przykładowo, założeniem oferowanej na studiach I stopnia specjalności *antropologia historyczna* jest wyposażenie absolwentów w wiedzę i umiejętności niezbędne do pracy w domach i centrach kultury, muzeach, skansenach, mediach ogólnokrajowych i samorządowych, galeriach sztuki, salonach wystawowych, a także w stowarzyszeniach prowadzących działalność na rzecz rozwoju kultury i promujących wiedzę historyczną oraz w regionalnych instytucjach kultury (jak np. muzea, miejsca pamięci, centra i ośrodki kultury, fundacje). Z kolei absolwent historii na studiach II stopnia, który zrealizował tę specjalność posiada obok pogłębionej i poszerzonej wiedzy z historii pozwalającej na samodzielne rozwiązywanie problemów historycznych, także przygotowanie do podjęcia pracy w placówkach naukowych zajmujących się różnymi aspektami badania dziejów, placówkach popularyzujących wiedzę historyczną, zajmujących się ochroną i promocją dziedzictwa kulturowego, regionalnych instytucjach kultury oraz instytucjach i towarzystwach zajmujących się aktywnością w przestrzeni społecznej i politycznej.

Koncepcja i cele kształcenia na historii, a także będący ich rezultatem program studiów opracowane zostały przy udziale interesariuszy wewnętrznych (nauczycieli akademickich, studentów) i zewnętrznych (pracodawców, absolwentów). Efektem zgłaszanych przez nich uwag jest całkowita zmiana koncepcji studiów na kierunku historia i rozwinięcie oferty edukacyjnej o 5-letnie jednolite studia magisterskie, na których kształceni będą kandydaci do zawodu nauczyciela. Uczelnia zamierza prowadzić kształcenie na kierunku historia równoległe: w trybie studiów dwustopniowych oraz jednolitych studiów nauczycielskich. Jak wynika z przedstawionej dokumentacji pomysł ten był konsultowany z różnymi grupami interesariuszy, którzy uznali, że będą to studia prestiżowe i prawdopodobnie jedyne takie w ofercie uczelni krakowskich; pozwolą na bardziej optymalne rozłożenie poszczególnych epok historycznych w programie studiów oraz położenie większego nacisku na pracę ze źródłami.

Koncepcja kształcenia na ocenianym kierunku uwzględnia możliwość wykorzystania metod i technik kształcenia na odległość zgodnie z Rozporządzeniem Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 27 września 2018 r. w sprawie studiów (wraz ze zmianami z dnia 18 marca 2021 r.). Nowe technologie na ocenianym kierunku traktowane są jako narzędzia umożliwiające przekazywanie wiedzy oraz kształtowanie określonych umiejętności i kompetencji społecznych poprzez dostosowanie ich do specyfiki kierunku i realizowanych specjalności. Absolwent historii na Uniwersytecie Pedagogicznym w Krakowie potrafi po studiach I stopnia korzystać z technologii informacyjnej, multimedialnych i zasobów internetowych w zakresie odnajdywania i opracowywania treści historycznych, wiedzy o sztuce oraz wiedzy o współczesnym państwie i społeczeństwie. Natomiast po ukończeniu studiów II stopnia potrafi stosować technologie informacyjne oraz multimedialne z wykorzystaniem zaawansowanych baz internetowych w zakresie poszukiwania i opracowywania wiedzy z zakresu historii i wiedzy o społeczeństwie. Koncepcja studiów zakłada planowe wykorzystanie metod i technik kształcenia na odległość przede wszystkim w kształceniu z zakresu języka łacińskiego (na studiach I stopnia – *język łaciński kultura świata antycznego*, na studiach II stopnia – *translatorium z języka łacińskiego*). W praktyce jednak zakres wykorzystania tych metod i technik kształcenia jest znacznie szerszy, o czym program studiów nie informuje.

Efekty uczenia się sformułowane dla kierunku historia odpowiadają studiom o profilu ogólnoakademickim i zasadniczo odnoszą się do poziomu 6 PRK na studiach I stopnia oraz poziomu 7

PRK na studiach II stopnia. Nie odzwierciedlają jednak w pełni założonej koncepcji i celów kształcenia. Nie zawierają bowiem odpowiedniego poziomu wiedzy, umiejętności i kompetencji społecznych z zakresu wszystkich dyscyplin, do których przypisano kierunek, pozwalających na przygotowanie do prowadzenia badań z ich zakresu (studia I stopnia) i prowadzenie działalności badawczej (studia II stopnia). W efektach uczenia się dla kierunku zabrakło efektów dotyczących wiedzy ogólnej z zakresu innych dyscyplin naukowych niż historia, tworzących ich podstawy teoretyczne (poziom 6 PRK) oraz wiedzy dotyczącej głównych tendencji rozwojowych tych dyscyplin (poziom 7 PRK). Nie ma także efektów związanych z udziałem w debacie (P6S_UK) i jej prowadzeniem (P7S_UK). Brakuje odniesienia do kompetencji społecznych z zakresu krytycznej oceny posiadanej wiedzy i odbieranych treści (P6S_KK i P7S_KK). Błędnie przypisano na studiach I stopnia efekt K_U07 (student planuje i organizuje pracę swoją i innych oraz pracuje indywidualnie w zespole) do poziomu P6S_UW (wykorzystanie wiedzy) zamiast do P6S_UO (organizacja pracy).

Uczelnia deklaruje również w wybranych efektach uczenia się, że absolwenci tego kierunku opanują na studiach I stopnia zagadnienia dotyczące kultury (efekt K_W08), prawa i ekonomii (efekt K_W09) oraz ekonomii na studiach II stopnia (efekt K_W09), do których to dyscyplin kierunek formalnie nie został przyporządkowany. W efektach podawana jest także wiedza i kompetencje z zakresu nieistniejącej dyscypliny naukowej – wiedzy o społeczeństwie, w praktyce będącej przedmiotem edukacji szkolnej (np. efekty K_W04 i K_U02 na studiach I stopnia, efekty K_U05 i K_U09 na studiach II stopnia).

Efekty uczenia się dla kierunku na obu poziomach studiów określone zostały w sposób specyficzny tylko dla dyscypliny wiodącej, czyli dla historii. Są zgodne z obecnym stanem wiedzy w tej dyscyplinie, a także z zakresem działalności naukowej prowadzonej w Uczelni. Efekty sformułowane dla zajęć lub grup zajęć na ocenianym kierunku studiów odnoszą się poprzez ich uszczegółowienie do dyscypliny historia. Efekty uczenia się z zakresu wiedzy obejmują zaawansowaną (na studiach I stopnia) i pogłębioną (na studiach II stopnia) znajomość procesów historycznych dotyczących historii Polski i powszechnej od czasów prahistorycznych do współczesności, a także historii regionalnej w odniesieniu do Krakowa i Małopolski, zależności historyczne występujące we współczesnym życiu społecznym i kulturalnym, pozycję i znaczenie nauki historycznej, jej teorię, metodologię i terminologię. Wiedza ta wzbogacana jest przez wybrane treści z zakresu archeologii, nauki o sztuce, filozofii i socjologii. Założone dla historii efekty uczenia się obejmują także opanowanie wykorzystania zdobytej wiedzy do gromadzenia i opracowywania materiałów archiwalnych i bibliotecznych, rozwijanie umiejętności badawczych, komentowania, opatrywania przypisami i redagowania profesjonalnych teksów historycznych, doboru i stosowania właściwych metod i narzędzi w pracy badawczej historyka. Uwzględniają również umiejętności planowania pracy własnej i innych, pracy w zespole oraz umiejętności wystąpień naukowych, popularyzacji historii i komunikowania się w zakresie tematów specjalistycznych z historii z różnymi kręgami odbiorców. Efekty uczenia się zakładają ponadto nabycie kompetencji społecznych dotyczących etycznego wykonywania zawodu historyka, ponoszenia odpowiedzialności za zachowanie dziedzictwa historycznego i kulturowego Europy, Polski i mikroregionu, współpracy z różnego rodzaju instytucjami oświatowymi i kultury oraz uczestnictwa w życiu kulturalnym Polski i mikroregionu.

Efekty uczenia się na obu stopniach kształcenia ocenianego kierunku studiów wskazują także na umiejętności badawcze absolwenta, obejmujące formułowanie problemów badawczych z zakresu historii, wykorzystanie w prowadzonych badaniach poznanych metod, narzędzi i terminologii historycznej, interpretowanie, opracowywanie krytycznych analiz danych oraz tekstów historycznych. Absolwent historii na obu stopniach studiów posiada również kompetencje społeczne niezbędne w działalności badawczej, umożliwiające mu pełnienie odpowiedzialnej roli historyka i poszanowania różnic poglądów determinowanych podłożem narodowym, etnicznym i kulturowym.

Efekty uczenia się dla kierunku zakładają osiągnięcie umiejętności komunikowania się w języku obcym nowożytnym na poziomie B2 (studia I stopnia) i B2+ (studia II stopnia) Europejskiego Opisu Kształcenia Językowego, co odpowiada odpowiednio poziomowi 6 i 7 w PRK.

Efekty uczenia się założone dla kierunku historia są w dużej części możliwe do osiągnięcia i zostały sformułowane w sposób zrozumiały, który pozwala na stworzenie systemu ich weryfikacji. Przykładowo na studiach I stopnia student „gromadzi oraz opracowuje materiały archiwalne i biblioteczne oraz wyszukuje informacje z zakresu historii” albo „opracowuje i krytycznie analizuje dane oraz teksty historyczne”. Na studiach II stopnia natomiast potrafi „samodzielnie zdobywać wiedzę i rozwijać umiejętności badawcze pod kierunkiem opiekuna naukowego” czy „przekazywać i propagować w środowisku lokalnym i regionie zaawansowaną i pogłębioną wiedzę z zakresu historii”. Jest jednak część efektów, która jest możliwa do osiągnięcia tylko przez tych studentów, którzy wybiorą specjalność nauczycielską, jak np. na studiach I stopnia - efekt K_U07 zakładający opanowanie umiejętności planowania i organizacji pracy swojej i innych w obszarze edukacji lub efekt K_U08 odwołujący się do umiejętności z zakresu dydaktyki, natomiast na studiach II stopnia – efekt K_W04 dotyczący znajomości funkcjonowania współczesnej oświaty. Są także efekty jednoznacznie przypisane do konkretnych specjalności, jak np. efekty K_W10 (do specjalności *nauczycielskiej*) i efekty K_W11 (do specjalności *antropologia historyczna*) na obu poziomach studiów.

Efekty uczenia się dla zajęć są specyficzne i zgodne z aktualnym stanem wiedzy w wiodącej dyscyplinie historia, do której przyporządkowano oceniany kierunek studiów. Również w ich przypadku można potwierdzić możliwość stworzenia systemu ich weryfikacji. Efekty te są formułowane jasno i czytelnie, określają zakres wiedzy i umiejętności konieczny do opanowania, np. student zna w zakresie poszerzonym historię starożytnego Bliskiego Wschodu oraz historię starożytną krajów obszaru Morza Śródziemnego i „Barbaricum” europejskiego (*historia starożytna* na I stopniu); student potrafi powiązać poszczególne momenty w dziejach Krakowa z wydarzeniami w Polsce i na świecie (*historia Krakowa w XX w.* na I stopniu); potrafi wskazać, udowodnić i omówić wzajemne relacje różnych kierunków badań, poglądów i szkół historiograficznych, dostrzega zasadnicze różnice w poglądach badawczy, prawidłowo definiuje zjawiska historyczne (*historia historiografii* na II stopniu).

Uczelnia prowadzi także kształcenie nauczycielskie zgodne z wymogami Rozporządzenia Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 25 lipca 2019 r. w sprawie standardu kształcenia przygotowującego do wykonywania zawodu nauczyciela. Koncepcja kształcenia obejmuje zgodnie z zapisami wyżej wymienionego dokumentu kształcenie trwające łącznie 5 lat, pozwalające na uzyskanie stopnia zawodowego magistra. Specjalność *nauczycielska* realizowana jest w sposób dwuetapowy: na studiach I stopnia (przygotowanie do pracy w szkołach podstawowych) i na studiach II stopnia (przygotowanie do pracy w szkołach ponadpodstawowych). Kształcenie na stopniu I stanowi pierwszy etap kształcenia przygotowującego do zawodu nauczyciela historii w ramach specjalności nazwanej *nauczycielską* i jest podstawą do podjęcia studiów II stopnia w ramach tej samej specjalności. Absolwent studiów II stopnia na specjalności nauczycielskiej posiada przygotowanie merytoryczne, psychologiczno-pedagogiczne i dydaktyczne (teoretyczne i praktyczne) uprawniające do nauczania takich przedmiotów, jak: historia, historia i teraźniejszość, wiedza o społeczeństwie na wszystkich etapach kształcenia szkolnego (szkoła podstawowa i ponadpodstawowa). Na obu stopniach studiów przyjęto wszystkie wyznaczone standardem ogólne i szczegółowe efekty uczenia się: na studiach I stopnia w zakresie szkoły podstawowej, na studiach II stopnia w zakresie szkoły ponadpodstawowej.

Propozycja oceny stopnia spełnienia kryterium 1

Kryterium spełnione częściowo

Uzasadnienie

Koncepcja i cele kształcenia są zgodne ze strategią Uczelni, ale mieszczą się przede wszystkim w dyscyplinie *historia*, do której kierunek został przyporządkowany jako do dyscypliny wiodącej. Są powiązane z działalnością naukową prowadzoną w uczelni w tej dyscyplinie oraz zorientowane na potrzeby otoczenia społeczno-gospodarczego, w tym w szczególności zawodowego rynku pracy. Nie są natomiast odpowiednio powiązane z pozostałymi dyscyplinami, do których kierunek przyporządkowano i z działalnością naukową prowadzoną w uczelni w tych dyscyplinach.

Efekty uczenia się odpowiadają profilowi ogólnoakademickiemu. Są zgodne z koncepcją i celami kształcenia przede wszystkim w zakresie dyscypliny wiodącej, czyli *historii*. W tym zakresie zasadniczo opisują w sposób trafny, specyficzny i pozwalający na stworzenie systemu weryfikacji, wiedzę, umiejętności i kompetencje społeczne osiągnięte przez studentów. W przypadku pozostałych dyscyplin, do których przyporządkowano kierunek studiów na obu stopniach nie ma takiej korelacji i standard ten nie został spełniony. Niektóre efekty uczenia się nie są możliwe do osiągnięcia przez wszystkich studentów, ponieważ są jednoznacznie przypisane tylko do jednej z oferowanych specjalności.

Efekty uczenia się tylko w części odpowiadają właściwemu poziomowi Polskiej Ramy Kwalifikacji, ponieważ nie wszystkie charakterystyki drugiego stopnia efektów uczenia się zostały uwzględnione na ocenianym kierunku studiów.

Efekty uczenia się w zakresie przygotowania do wykonywania zawodu nauczyciela i zawierają pełny zakres ogólnych i szczegółowych efektów uczenia się zawartych w standardach kształcenia określonych w rozporządzeniach wydanych na podstawie art. 68 ust. 3 ustawy – Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce.

O uznaniu kryterium za spełnione częściowo zdecydowały następujące nieprawidłowości:

1. Brak powiązania koncepcji i celów kształcenia z dyscyplinami, które stanowią podstawę teoretyczną kierunku.
2. Zbyt duża liczba dyscyplin, do których przyporządkowano kierunek studiów.
3. Brak powiązania koncepcji i celów kształcenia z prowadzoną w uczelni działalnością naukową we wszystkich dyscyplinach, do których kierunek został przyporządkowany.
4. Brak powiązania efektów uczenia się ze wszystkimi charakterystykami drugiego stopnia dla poziomu 6 i 7 PRK.
5. Sformułowanie wybranych efektów uczenia się w taki sposób, że są one możliwe do osiągnięcia tylko przez studentów jednej specjalności.

Dobre praktyki, w tym mogące stanowić podstawę przyznania uczelni Certyfikatu Doskonałości Kształcenia

Zalecenia

1. Zaleca się konsekwentnie powiązać koncepcję i cele kształcenia z dyscyplinami, które stanowią teoretyczne podstawy kierunku studiów.
2. Zaleca się przyporządkować kierunek studiów wyłącznie do dyscypliny historia lub dyscyplin, które stanowią rzeczywiste podstawy teoretyczne tego kierunku.

3. Zaleca się konsekwentnie powiązać koncepcję i cele kształcenia z prowadzoną w uczelni działalnością naukową we wszystkich dyscyplinach, do których kierunek został przyporządkowany.
4. Zaleca się powiązać efekty uczenia się zdefiniowane dla kierunku studiów ze wszystkimi charakterystykami drugiego stopnia dla poziomu 6 i 7 Polskiej Ramy Kwalifikacji.
5. Zaleca się sformułować efekty uczenia się dla kierunku w sposób umożliwiający ich osiągnięcie przez wszystkich studentów kierunku historia.
6. Zaleca się podjęcie działań naprawczych zapobiegających występowaniu nieprawidłowości, które stały się podstawą do sformułowania powyższych zaleceń.

Kryterium 2. Realizacja programu studiów: treści programowe, harmonogram realizacji programu studiów oraz formy i organizacja zajęć, metody kształcenia, praktyki zawodowe, organizacja procesu nauczania i uczenia się

Analiza stanu faktycznego i ocena spełnienia kryterium 2

Treści programowe na ocenianym kierunku studiów są zgodne z założonymi efektami uczenia się oraz z aktualnym stanem wiedzy jedynie w dyscyplinie historia, do której kierunek został przyporządkowany jako do dyscypliny wiodącej. Są również zgodne z zakresem działalności naukowej Uczelni w tej dyscyplinie. Program studiów I stopnia przewiduje zajęcia kierunkowe z zakresu historii, obejmujące treści dotyczące historii powszechnej starożytnej, średniowiecznej, nowożytnej, XIX w. i XX-XXI w. oraz historii Polski i ziem polskich w starożytności, średniowieczu, epoce nowożytnej, w XIX w. i XX-XXI w., a także społeczeństwa, gospodarki i zmian cywilizacyjnych w poszczególnych epokach, dziedzictwa kulturowego Polski oraz historii Krakowa. Kluczowe treści programowe z zakresu historii na studiach II stopnia mają charakter poszerzony i obejmują zagadnienia dotyczące historii Polski i powszechnej w ujęciu epokowym, historii prawa i ustroju Polski, historii doktryn politycznych i prawnych, Polski w strukturach europejskich po 1945 r. Kształcenie kierunkowe dopełniają treści koncentrujące się na naukach pomocniczych historii, archeologii ziem polskich, metodyce badań naukowych w odniesieniu do poszczególnych epok (studia I stopnia) oraz historii historiografii, metodologii historii, statystyce historycznej, demografii historycznej, warsztacie badawczym historyka, metodyce badań regionalnych, (studia II stopnia). Program studiów zapewnia także treści programowe z zakresu posługiwania się nowymi technologiami informacyjnymi, wyszukiwania, wykorzystywania i weryfikowania informacji w środowisku cyfrowym, a także przedsiębiorczości, prawa autorskiego i własności intelektualnej. W ramach programu studiów studenci mają do wyboru dwie ścieżki kształcenia na obu poziomach studiów: specjalność *nauczycielską* oraz specjalność *antropologię historyczną*. Treści uwzględnione na tych specjalnościach obejmują problematykę związaną z historią rodziny i życiem codziennym, historią feminizmu i *gender studies*, historią wizualną, historią lokalną i regionalną, historią mentalności, historią kultury materialnej, *oral history*, dziedzictwa kulturowego wsi i miast, podstaw muzealnictwa (specjalność *antropologia historyczna*) oraz problematykę dotyczącą przygotowania do wykonywania zawodu nauczyciela historii, historii i terażniejszości oraz wiedzy o społeczeństwie (specjalność *nauczycielska*).

Niestety, tak zaprojektowany układ treści programowych na ocenianym kierunku nie pozwala osiągnąć wszystkich efektów uczenia się z zakresu pozostałych dyscyplin, do których przyporządkowano kierunek. Nie jest to możliwe zarówno na studiach I stopnia (treści programowe w stopniu zaawansowanym danej dyscypliny), jak i na studiach II stopnia (treści programowe w stopniu pogłębionym). Potwierdzają to wskazane przez Uczelnię procentowe wyliczenia treści powiązanych

z poszczególnymi dyscyplinami. Na studiach I stopnia jest to tylko 2,8 % dla archeologii, 3,1 % dla nauk socjologicznych oraz 2,5 % dla nauk o komunikacji społecznej i mediach. Niektóre treści z zakresu dyscyplin, do których przyporządkowano kierunek występują tylko na jednej specjalności: 4,06 % dla nauk o polityce i administracji i 9,68 % dla pedagogiki na specjalności *nauczycielskiej* na tym poziomie studiów, natomiast 6,8 % dla nauk o sztuce – tylko na specjalności *antropologia historyczna*. Z kolei w przypadku treści z zakresu psychologii choć w całym programie studiów I stopnia stanowią one 4,3 %, to większość z nich realizowana jest na specjalności *nauczycielskiej*, bo tylko 0,5 % na specjalności *antropologia historyczna*. Podobna sytuacja występuje na studiach II stopnia, gdzie procentowy zakres treści nie pozwala na opanowanie nawet wybranych zagadnień z danej dyscypliny w stopniu pogłębionym (np. 1 % dla filozofii, 3 % dla nauk socjologicznych). Na tym poziomie studiów również są treści z zakresu dyscyplin, które występują tylko na jednej specjalności (np. 14,9 % z pedagogiki i 2,2 % z nauk o komunikacji społecznej i mediach na specjalności *nauczycielskiej*, oraz 0,87 % z psychologii na specjalności *antropologia historyczna*).

Kształcenie językowe na studiach I stopnia zapewniają treści programowe w zakresie wybranego języka obcego nowożytnego na poziomie B2 (do wyboru język angielski, francuski, niemiecki i rosyjski) oraz języka łacińskiego. W programie studiów II stopnia przewidziano jedynie treści dotyczące języka łacińskiego (translatorium z tego języka), natomiast nie uwzględniono treści programowych pozwalających na kształcenie językowe z zakresu języka obcego nowożytnego na poziomie B2+.

Treści programowe w zakresie historii potwierdzają aktualność oraz zgodność tych treści ze współczesną wiedzą i metodologią badań historycznych. Pozostają one także w zgodzie z badaniami prowadzonymi przez nauczycieli akademickich na Uniwersytecie Pedagogicznym im. KEN w Krakowie, które wykorzystywane są zarówno na zajęciach kierunkowych z poszczególnych epok historycznych, jak i na zajęciach dotyczących w szczególności mniejszości narodowych i etnicznych w Polsce, historii Krakowa, dziedzictwa kulturowego Polski, historii rodziny i codzienności, historii duchowości, historii w przestrzeni publicznej, metodologii badań regionalistycznych. Zgodność treści programowych z prowadzonymi na Uczelni badaniami w dyscyplinie historia potwierdza także powiązanie tematyki prac dyplomowych z zainteresowaniami naukowymi pracowników. Również wykaz zalecanej literatury wskazuje na aktualność treści programowych oraz ich powiązanie z działalnością badawczą oraz współczesnymi tendencjami rozwojowymi dyscypliny historia. Na tej podstawie dobór treści dla poszczególnych zajęć należy ocenić jako zapewniający kompleksowość i odpowiedni poziom szczegółowości treści w odniesieniu do specyfiki poszczególnych zajęć, dzięki czemu możliwe jest uzyskanie wszystkich efektów uczenia się zakładanych dla ocenianego kierunku w odniesieniu do dyscypliny historia. Niestety, takiej konkluzji nie można sformułować w odniesieniu do pozostałych dyscyplin naukowych, do których przyporządkowano kierunek studiów.

W przypadku przygotowania do wykonywania zawodu nauczyciela treści programowe na kierunku historia prowadzonym na UP w Krakowie na obu poziomach studiów obejmują pełny zakres treści zawartych w Rozporządzeniu MNiSW z dnia 25 lipca 2019 roku w sprawie standardu kształcenia przygotowującego do wykonywania zawodu nauczyciela (Dz.U. 2019, poz. 1450). Co warto podkreślić, wśród treści programowych realizowanych na zajęciach dla ścieżki nauczycielskiej jest wiele zagadnień wykraczających poza obowiązkowy standard kształcenia, ale służących poszerzeniu wiedzy i kompetencji studentów przygotowujących się do wykonywania zawodu nauczyciela historii, historii i teraźniejszości oraz wiedzy o społeczeństwie, jak np. edukacja medialna i środki masowego przekazu, edukacja antydyskryminacyjna, media w edukacji historycznej i społecznej, edukacja muzealna i kulturowa, metodyka oprowadzania wycieczek edukacyjnych, e-szkola – projektowanie zajęć multimedialnych, pozaszkolna edukacja historyczna.

Określony w programie studiów czas trwania studiów oraz nakład pracy mierzony łączną liczbą punktów ECTS konieczny do ukończenia studiów zapewniają osiągnięcie przez studentów założonych efektów uczenia się. Podobnie liczba punktów przypisana do poszczególnych zajęć oraz grup zajęć specjalnościowych zostały poprawnie oszacowane.

Liczba godzin zajęć wymagających bezpośredniego udziału nauczycieli akademickich i studentów oraz liczba punktów ECTS, uzyskiwana w ramach zajęć wymagających bezpośredniego udziału nauczycieli akademickich i studentów na studiach stacjonarnych i niestacjonarnych została błędnie podana w raporcie samooceny. W zapisie tab. 3 raportu (wskaźniki dotyczące programu studiów na ocenianym kierunku) niewłaściwie wpisano taką samą liczbę pkt. ECTS na studiach stacjonarnych i niestacjonarnych: na I stopniu są to 92 pkt., a na studiach II stopnia – 61 pkt. Biorąc pod uwagę ustawową definicję studiów prowadzonych w formie studiów stacjonarnych i niestacjonarnych, nie jest to możliwe. Przy 91 pkt. ECTS uzyskiwanych na studiach I stopnia w ramach zajęć wymagających bezpośredniego udziału nauczycieli akademickich zbyt dużo punktów przeznaczono na pracę własną studenta, bo prawie połowę maksymalnej liczby niezbędnej do ukończenia studiów. Podobnie na studiach stacjonarnych II stopnia – prawie połowa pkt. ECTS (59) przeznaczona jest na pracę własną studenta. W praktyce zatem obie formy studiów się nie różnią. Zespół oceniający **rekomenduje** prawidłowo oszacować na studiach stacjonarnych i niestacjonarnych liczbę godzin zajęć prowadzonych z bezpośrednim udziałem nauczycieli akademickich lub innych osób prowadzących zajęcia i szacowany nakład pracy studentów mierzony liczbą punktów ECTS.

Układ zajęć w planie studiów uznać należy za odpowiedni do charakteru realizowanych treści oraz zapewniający osiągnięcie przez studentów zakładanych efektów uczenia. Poszczególne zajęcia, ujęte w grupy zajęć obligatoryjnych, do wyboru i pozostałe przedmioty, zaplanowane zostały w ramach harmonogramu zajęć w sposób poprawny i równomierny, a ich sekwencja jest dostosowana do specyfiki kształcenia historycznego.

Dobór form zajęć na ocenianym kierunku nie budzi zastrzeżeń. Jest on różnorodny, a proponowane formy zajęć uwzględniają specyfikę nauczanych treści programowych i zapewniają osiągnięcie założonych efektów uczenia się, także w zakresie pogłębionej wiedzy, umiejętności prowadzenia badań oraz kompetencji społecznych niezbędnych w działalności badawczej historyka. Program studiów przewiduje zajęcia w formie wykładów, ćwiczeń w grupach audytoryjnych, konwersatoryjnych, seminaryjnych i praktycznych oraz lektoratów i translatorów. Zajęcia na kierunku historia odbywają się w odpowiednio licznych grupach (max. 18-21 osób), co umożliwia indywidualizację procesu kształcenia. Właściwe są także proporcje między wykładami a pozostałymi formami zajęć, ze wskazaniem na dominację form aktywizujących studenta. Udział wykładów w programie studiów waha się od 24 do 32% na studiach stacjonarnych, natomiast na studiach niestacjonarnych od 28,6 do 37,5% w zależności od poziomu studiów.

Program studiów nie umożliwia studentom wyboru zajęć, którym przypisano punkty ECTS w wymiarze nie mniejszym niż 30% liczby punktów ECTS. Według Uczelni zakres zajęć do wyboru na studiach I stopnia wchodzi wykłady monograficzne, lektorat języka nowożytnego, metodyka badań historycznych, seminarium dyplomowe oraz wybór specjalności, co łącznie stanowi 60 pkt ECTS. Niestety, przy ogólnouczelnianych wymogach uruchomienia specjalności przy min. 20 osobach w grupie, wybór specjalności jest pozorny. Pomimo, iż studentom oferowane są dwie specjalności, to w praktyce – ze względu na niewielką liczbę studentów na kierunku – uruchamiana jest tylko jedna dla całego rocznika. Student, który wybrał kierunek z myślą o studiowaniu konkretnej specjalizacji nie ma szansy jej ukończyć, jeśli nie będzie ona wybrana przez pozostałych studentów. Podobna sytuacja jest

także na studiach II stopnia, gdzie w ramach 55 pkt. ECTS oferuje się do wyboru zajęcia z warsztatu badawczego, seminarium magisterskie i również jedną z dwóch specjalności. Ze względu na zbyt małą liczbę studentów uruchamiana jest jednak tylko jedna. Na studiach II stopnia pozornie wybór specjalności wynika także z konstrukcji programu studiów. Osoby, które rozpoczęły *specjalność nauczycielską* na studiach I stopnia i są zainteresowane uzyskaniem uprawnień zawodowych, muszą kontynuować kształcenie w ramach tej specjalności, nie dokonują zatem na studiach magisterskich wyboru pomiędzy specjalnościami. Z kolei absolwent studiów I stopnia, który nie chce na kolejnym poziomie studiów kontynuować specjalności antropologicznej nie może wybrać specjalności nauczycielskiej, gdyż ta jest kontynuacją kształcenia ze studiów I stopnia. Dostępna jest zatem tylko tym studentom, którzy zaliczyli pełen program tej specjalności na studiach licencjackich. Zdecydowana większość studentów na studiach II stopnia nie dokonuje więc wyboru pomiędzy specjalnościami, kontynuuje ścieżkę kształcenia ze studiów licencjackich.

Formalnie spełnione zostały wymogi dotyczące liczby punktów przypisanych zajęciom powiązanim z prowadzonymi na Uczelni badaniami naukowymi w dyscyplinie lub dyscyplinach, do których został przyporządkowany kierunek. Spośród dyscyplin do których został przyporządkowany kierunek, tylko zajęcia w dyscyplinie historia związane są z badaniami prowadzonymi w Uczelni. Na studiach I stopnia wynoszą one 119 pkt. ECTS, na studiach II stopnia 66 pkt. ECTS. od 64 do 78 %. W przypadku pozostałych dyscyplin naukowych, do których przyporządkowano kierunek studiów, wskaźniki podane przez Uczelnię nie są możliwe do zweryfikowania.

Program studiów I stopnia uwzględnia konieczność opanowania przez studentów języka obcego nowożytnego na poziomie B2 ESKJO i przewiduje lektoraty w wymiarze 110 godz., którym przypisano 10 pkt. ECTS, co umożliwi osiągnięcie zakładanego poziomu ESOKJ. Natomiast na studiach II stopnia nie przewidziano żadnych zajęć z języka obcego nowożytnego, nie zostały więc stworzone możliwości do osiągnięcia przez studentów zakładanego poziomu ESOKJ.

Na kierunku historia przewidziano realizację zajęć z dziedziny nauk społecznych w wymiarze przekraczającym znacząco wymagane 5 ECTS na każdym poziomie kształcenia. Na obu poziomach studiów są to zajęcia z zakresu nauk o polityce i administracji, nauk socjologicznych, pedagogiki, psychologii oraz nauk o komunikacji społecznej i mediach. Na studiach I stopnia łącznie jest to 43 pkt. ECTS, natomiast na studiach II stopnia – 38 pkt. ECTS

Program studiów zakłada także prowadzenie zajęć za pomocą technik i metod kształcenia na odległość w wymiarze 30 godz. na studiach I stopnia (zajęcia z języka łacińskiego i kultury świata antycznego) i 10 godz. na studiach II stopnia (translatorium z języka łacińskiego). Uczelnia, mimo że ustały powody epidemiczne dopuszcza w roku akademickim 2022/2023 organizację wykładów oraz zajęć z lektoratów języków obcych w trybie zdalnym, nie informując o tym w obowiązującym programie studiów. Informacja, że część zajęć będzie odbywała się w trybie zdalnym, została zawarta w Zarządzeniu Prorektora ds. Kształcenia i Rozwoju i została przekazana studentom już w trakcie realizacji programu studiów.

Uczelnia zasadniczo w sposób właściwy sformułowała zasady realizacji standardu kształcenia nauczycieli na ścieżkach nauczycielskich na I i II stopniu studiów. Standardy kształcenia nauczycieli określone w Rozporządzeniu MNiSW z dnia 25 lipca 2019 roku w sprawie standardu kształcenia przygotowującego do wykonywania zawodu nauczyciela (Dz.U. 2019, poz. 1450) realizowane są łącznie na obu poziomach studiów i koncentrują się na przygotowaniu do pracy w szkole podstawowej (na studiach I stopnia) i ponadpodstawowej (studia II stopnia) w zakresie trzech przedmiotów: historii, historii i teraźniejszości oraz wiedzy o społeczeństwie. Ogólna liczba godzin na ścieżce nauczycielskiej przekracza minimalną liczbę godzin określoną w w/w rozporządzeniu ministerialnym i wynosi na

studiach stacjonarnych I stopnia 545 godz. z praktykami zawodowymi i 490 godz. z praktykami zawodowymi na studiach stacjonarnych II stopnia. Natomiast na studiach niestacjonarnych jest to odpowiednio 508 godz. na studiach I stopnia i 444 godz. na studiach II stopnia. Liczba punktów ECTS przypisana do poszczególnych bloków zajęć (B, C i D wg standardów ministerialnych) oraz nakład pracy studenta zostały właściwie oszacowane. Odpowiednie są również proporcje zajęć wykładowych do zajęć aktywizujących i praktycznych. Zastrzeżenie budzi jednak brak właściwego zintegrowania zajęć z bloku psychologiczno-pedagogicznego z praktyką szkolną, ponieważ zajęcia z pedagogiki i psychologii realizowane są na II roku studiów I stopnia, natomiast praktyka psychologiczno-pedagogiczna dopiero na studiach II stopnia. Niewłaściwa ze względów merytorycznych jest również sekwencja zajęć w ramach przygotowania do wykonywania zawodu nauczyciela przewidująca wprowadzenie treści z zakresu dydaktyki szczegółowej w tym samym czasie co treści z zakresu psychologii i pedagogiki, a także przed wprowadzeniem treści z zakresu dydaktyki ogólnej.

Metody dydaktyczne stosowane na ocenianym kierunku są różnorodne i pozostają w ścisłym związku ze specyfiką kształcenia historycznego, zapewniają osiągnięcie przez studentów wszystkich założonych efektów uczenia się. Odpowiadają one jednocześnie celom i formom prowadzonych zajęć.

Na wykładach dominują elementy wykładu konwencjonalnego z wykorzystaniem prezentacji multimedialnych, środków symbolicznych i audiowizualnych, elementy opisu, pogadanki, dyskusji. Z kolei na ćwiczeniach praktykowane są metody samodzielnego dochodzenia do wiedzy, takie jak analiza tekstów źródłowych czy indywidualnych przypadków, ponadto burza mózgów, gry dydaktyczne, debata, projekt, metody praktyczne i zadaniowe, tzw. mikronauczanie, problem-based learning. Metody te pozwalają rozwijać warsztat historyczny studenta, pogłębić umiejętność analizy i interpretacji, formułowania hipotez i problemów badawczych, a także opracowywania i prezentacji badań dzięki przygotowywaniu pisemnych prac w poszczególnych semestrach (np. referatu, eseju) oraz pracy dyplomowej. To zróżnicowanie metod dydaktycznych odnotowują karty przedmiotów, potwierdzające znaczący udział metod problemowych, opartych na krytycznej analizie tekstów i dyskusji, które zachęcają studentów do samodzielności i pełnienia aktywnej roli w procesie uczenia się. Przykładowo, zajęcia kierunkowe na studiach I stopnia, *historia starożytna* prowadzone są zarówno metodami klasycznymi takimi jak wykład, dyskusja w trakcie konwersatorium czy dyskusja nad referatem, jak też bardziej nowoczesnymi, takimi jak wykład interaktywny z zaangażowaniem słuchaczy oraz tworzenie krótkich analiz i syntez na piśmie (esej). Z kolei zajęcia na studiach II stopnia *archiwa i biblioteki dla historyka* uwzględniają rozmowę nauczającą, dyskusję, pracę w grupach, udział w zajęciach w wybranej bibliotece i archiwum (zapoznanie się ze strukturą, organizacją i zasobem, pomocami w wyszukiwaniu informacji) oraz przygotowanie pracy semestralnej (sporządzenie wykazu źródeł drukowanych do zagadnienia historycznego uzgodnionego z wykładowcą).

W realizacji zajęć, które zgodnie z programem studiów odbywają się w formie on-line, w sposób właściwy wykorzystywany jest potencjał kształcenia za pomocą metod i technik kształcenia na odległość oraz narzędzia zapewniające osiąganie przez studentów efektów uczenia się. Z metodami i technikami kształcenia na odległość oraz nowoczesnymi narzędziami wykorzystywanymi w dydaktyce akademickiej i przy prowadzeniu badań naukowych studenci są zaznajamiani w ramach zajęć oraz poprzez szkolenia (np. z korzystania z różnego rodzaju platform komunikacyjnych). Studenci uzyskali także dostęp do materiałów edukacyjnych, w tym podręczników, na portalach wydawnictw oświatowych, a także korzystają ze Zintegrowanej Platformy Edukacyjnej. Pomocniczo wykorzystywane są ponadto platformy MS Teams i Moodle, You Tube oraz praktyczne narzędzia do realizacji różnorodnych działań edukacyjnych.

Metody kształcenia stosowane na ocenianym kierunku studiów umożliwiają także przygotowanie do prowadzenia działalności naukowej w zakresie historii, obejmując m.in. pracę ze źródłem, analizę wybranych teksów, pisanie referatów, przygotowywanie prezentacji multimedialnych i ich omówienie podczas zajęć, wyszukiwanie informacji w bazach danych, a w szczególności opracowywanie i prezentację poszczególnych rozdziałów pracy dyplomowej. Umożliwiają również dostosowanie procesu uczenia się do zróżnicowanych potrzeb studentów dzięki wykorzystaniu rozwiązań ułatwiających studiowanie osobom z niepełnosprawnościami.

Wiodącą metodą kształcenia stosowaną na lektoratach języka obcego na ocenianym kierunku na studiach I stopnia jest metoda komunikacyjna, której celem jest wykształcenie i doskonalenie umiejętności skutecznego komunikowania się w języku obcym w sposób adekwatny do konkretnych okoliczności. Szczególnie istotne są tu ćwiczenia praktyczne, w których uczestnicy odgrywają dialogi w parach, bądź prowadzą rozmowy w małych grupach. Metoda komunikacyjna opiera się na wykorzystywaniu w trakcie zajęć autentycznych materiałów audiowizualnych, dzięki którym studenci muszą rozwiązywać rzeczywiste problemy z życia codziennego.

Praktyki zawodowe, o charakterze obowiązkowym, na kierunku historia w Uniwersytecie Pedagogicznym im. KEN w Krakowie odbywają wszyscy studenci, bez względu na to, jaką specjalność wybrali. Praktyka na specjalności *antropologia historyczna* odbywa się w wymiarze 140 godz. (6 pkt. ECTS) na studiach I stopnia i 120 godz. (4 pkt. ECTS) na studiach II stopnia. Jej przebieg i organizację określa odpowiedni regulamin. Uczelnia przygotowała również dla studentów szczegółowe instrukcje do praktyk zawodowych. W dokumentach tych znajdują się takie informacje jak: cele praktyk, organizacja praktyk, obowiązki studenta w czasie praktyki, obowiązki opiekuna praktyk, przebieg praktyk, ich szczegółowy harmonogram oraz warunki zaliczenia praktyk. Celem praktyk zawodowych na specjalności *antropologia historyczna* jest zdobycie przez studentów wiedzy oraz pozyskiwanie praktycznych umiejętności związanych z działaniem instytucji kultury, prowadzeniem projektów propagujących dziedzictwo kulturowe (w tym projektów edukacyjnych) oraz poznaniem zasad, organizacji, zakresu działania i mechanizmów funkcjonowania podmiotów instytucji kultury, w których odbywają się praktyki. Nie zostały określone specyficzne efekty uczenia się dla praktyk zawodowych na tej specjalności ani treści programowe. Zastrzeżeń nie budzi wymiar praktyk na tej specjalności i przypisana im liczba pkt. ECTS. Prawidłowe jest także umiejscowienie praktyk w planie studiów (4-5 semestr na I stopniu oraz 4 semestr na stopniu II). Organizacja praktyk i nadzór nad ich realizacją odbywa się na podstawie formalnie przyjętych i opublikowanych zasad sformułowanych w odpowiednich zarządzeniach Rektora oraz w instytucyjnych regulaminach praktyk zawodowych. Kompetencje, doświadczenie i kwalifikacje opiekunów praktyk, zarówno w zakładach pracy, jak i z ramienia Uczelni umożliwiają prawidłową ich realizację, a liczba osób sprawujących opiekę jest wystarczająca w odniesieniu do liczebności grup praktykantów. Dobór miejsc odbywania praktyk zawodowych jest prawidłowy. Są one realizowane w różnego instytucjach i firmach, działających w sektorze kultury, a w szczególności w instytucjach muzealnych, centrach kultury, ekomuzeach, skansenach, parkach etnograficznych, parkach tematycznych, wydawnictwach, lokalnych ośrodkach kultury, galeriach sztuki. Infrastruktura oraz wyposażenie tych miejsc są zgodne ze specyfiką kształcenia specjalnościowego i umożliwiają prawidłową realizację praktyk. Ich bazę na podstawie odpowiednich porozumień zapewnia Uczelnia. Zaliczenia praktyk dokonuje instytucyjowy opiekun praktyk na podstawie dokumentacji praktyki przedstawionej przez studenta w dzienniczku praktyk, zawierającej zestawienie prac wykonanych w czasie praktyki oraz pisemną opinię i ocenę wystawioną przez opiekuna praktyki. Na tej podstawie opiekun praktyk wystawia ocenę końcową. Ocena ta jednak nie odnosi się do osiągnięcia przez studentów efektów uczenia się.

Koncepcja praktyk ewaluowana jest w ramach prac Rady ds. Jakości Kształcenia Instytutu Historii i Archiwistyki na UP w Krakowie. Dodatkowo w Instytucie odbywają się także rozmowy ze studentami dotyczące warunków, w jakich odbywały się praktyki. Studenci nie oceniają jednak efektów uczenia się osiągniętych na praktykach. Zespół oceniający PKA **rekomenduje** włączenie w większym stopniu studentów w ewaluację przebiegu praktyk, a także podejmowanie stałej i systematycznej refleksji nad tą oceną w gremiach odpowiedzialnych za jakość kształcenia na ocenianym kierunku.

W ramach programu studiów I i II stopnia przewidziano praktyki zawodowe realizujące standardy kształcenia nauczycieli. Praktyka zawodowa ma formę praktyki śródrocznej (w ramach ćwiczeń) oraz praktyki ciągłej. Na I stopniu przewidziano praktyki śródroczne i ciągłe na poziomie szkoły podstawowej w zakresie historii (po 4 semestrze) i wiedzy o społeczeństwie (po 5 semestrze). Na studiach II stopnia na poziomie szkoły ponadpodstawowej – w zakresie historii oraz historii i teraźniejszości (po 2 semestrze) i wiedzy o społeczeństwie (po 3 semestrze). Dodatkowo na studiach II stopnia studenci odbywają praktykę zawodową psychologiczno-pedagogiczną (30 godzin, 1 pkt. ECTS). Umieszczenie w planie studiów praktyk w zakresie przedmiotów głównych i dodatkowych nie budzi zastrzeżeń. Nieuzasadnione jest natomiast ulokowanie praktyk psychologiczno-pedagogicznych dopiero w semestrze 3 studiów II stopnia, skoro zajęcia z bloku psychologiczno-pedagogicznego odbywają się przede wszystkim na studiach I stopnia. Poza tym studenci najpierw odbywają praktykę dydaktyczną w zakresie historii i wiedzy o społeczeństwie, a dopiero potem realizują praktykę o charakterze wstępnym tj. psychologiczno-pedagogiczną. Zastrzeżenia budzi także wymiar godzin dla praktyki z historii i wiedzy o społeczeństwie. Program studiów przewiduje łącznie 90 godz. praktyk na studiach I stopnia: 54 godz. i 2 pkt. ECTS w zakresie historii na poziomie szkoły podstawowej oraz 36 godz. i 2 pkt. ECTS z wiedzy o społeczeństwie na tym samym poziomie szkoły. Na studiach II stopnia jest to również 90 godz. z podziałem na historię oraz historię i teraźniejszość w szkole ponadpodstawowej (54 godz. i 3 pkt. ECTS) i wiedzę o społeczeństwie na poziomie szkoły ponadpodstawowej (36 godz. i 2 pkt.). Łączny dla obu stopni studiów wymiar praktyk jest prawidłowy, ale zgodnie ze standardem ministerialnym powinien on być inaczej rozdzielony: 120 godz. na historię i HiT (jako pierwszy przedmiot) oraz 60 godz. na WOS (jako kolejny przedmiot). Tymczasem w programie studiów na UP w Krakowie wynosi on 108 godz. z historii i HiT oraz 72 godz. z WOS, co oznacza, że wymiar praktyki z historii jest za niski wobec wymagań sformułowanych w standardzie kształcenia przygotowującego do zawodu nauczyciela, a wymiar praktyki z WOS – wykracza poza wymóg ministerialny.

Podobnie, jak w przypadku pozostałych praktyk na kierunku, również w odniesieniu do praktyk na specjalności nauczycielskiej nie zostały określone specyficzne efekty uczenia się i treści programowe. Organizacja praktyk nauczycielskich i nadzór nad ich realizacją odbywa się na podstawie formalnie przyjętych i opublikowanych zasad sformułowanych w odpowiednich zarządzeniach Rektora oraz w instytutowych regulaminach praktyk nauczycielskich. Kompetencje, doświadczenie i kwalifikacje opiekunów praktyk, zarówno w szkołach, jak i z ramienia Uczelni umożliwiają prawidłową ich realizację. Dobór szkół, w których studenci odbywają praktyki jest prawidłowy, umożliwia bowiem osiągnięcie efektów uczenia się określonych dla praktyk w standardzie. Są to głównie tzw. szkoły ćwiczeń Uniwersytetu Pedagogicznego w Krakowie, które obejmują 47 szkół podstawowych, 17 liceów ogólnokształcących, 16 zespołów szkół oraz 8 zespołów szkolno-przedszkolnych. Infrastruktura oraz wyposażenie tych miejsc są zgodne ze specyfiką kształcenia przygotowującego do zawodu nauczyciela i umożliwiają prawidłową realizację praktyk. Ich bazę na podstawie odpowiednich porozumień zapewnia Uczelnia. Zaliczenia praktyk dokonuje instytutowy opiekun praktyk na podstawie dokumentacji praktyki przedstawionej przez studenta w dzienniczku praktyk, zawierającej zestawienie prac wykonanych w czasie praktyki oraz pisemną opinię i ocenę wystawioną przez nauczyciela -

opiekuna praktyki w szkole. Na tej podstawie opiekun praktyk na uczelni wystawia ocenę końcową. Ocena ta jednak nie odnosi się do osiągnięcia przez studentów efektów uczenia się.

Organizacja procesu dydaktycznego na kierunku historia prowadzonym w UP w Krakowie pozwala na realizację zajęć zgodnie z zasadami higieny procesu nauczania oraz efektywne wykorzystanie czasu przeznaczony na udział w zajęciach i samodzielne uczenie się. Tygodniowy harmonogram zajęć został właściwie zaplanowany, a codzienne obciążenie czasem uczestniczenia w zajęciach umożliwia osiągnięcie efektów uczenia się. Zajęcia na ocenianym kierunku odbywają się od poniedziałku do czwartku. Studenci mają jeden dzień wolny od zajęć, co umożliwia im efektywne wykorzystanie czasu na samodzielne uczenie się i przygotowanie pracy dyplomowej. Zajęcia odbywają się zwykle w półtoragodzinnych interwałach zegarowych z przerwą trwającą 15 min. Plan studiów przewiduje w semestrze nie więcej niż 1 do 3 egzaminów. Czas przeznaczony na sprawdzanie i ocenę efektów uczenia się pozwala na weryfikację efektów uczenia się oraz dostarczenie studentom informacji zwrotnej o uzyskanych efektach, zaś tryb i zasady weryfikacji zakładanych efektów uczenia określone zostały w odpowiedniej procedurze. Dotyczy to także bloku nauczycielskiego, realizowanego na studiach I i II stopnia.

Propozycja oceny stopnia spełnienia kryterium 2

Kryterium spełnione częściowo

Uzasadnienie

Treści programowe są zgodne z efektami uczenia się oraz uwzględniają w szczególności aktualny stan wiedzy i metodyki badań w dyscyplinie naukowej historia, do której jest przyporządkowany kierunek jako dyscypliny wiodącej, jak również wyniki działalności naukowej Uczelni w tej dyscyplinie. Zaprojektowany układ treści programowych na ocenianym kierunku nie pozwala jednak osiągnąć wszystkich efektów uczenia się z zakresu pozostałych dyscyplin, do których przyporządkowano ten kierunek. Treści programowe w zakresie przygotowania do wykonywania zawodu nauczyciela obejmują pełny zakres treści programowych zawartych w standardach kształcenia określonych w rozporządzeniach wydanych na podstawie art. 68 ust. 3 ustawy – Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce.

Harmonogram realizacji programu studiów, formy i organizacja zajęć oraz liczba semestrów umożliwiają studentom osiągnięcie wszystkich efektów uczenia się. Błędnie jednak oszacowano liczbę godzin zajęć prowadzonych z bezpośrednim udziałem nauczycieli akademickich lub innych osób prowadzących zajęcia i szacowany nakład pracy studentów mierzony liczbą punktów ECTS na studiach stacjonarnych i niestacjonarnych. Formy i organizacja zajęć, a także liczba semestrów, liczba godzin zajęć prowadzonych z bezpośrednim udziałem nauczycieli akademickich lub innych osób prowadzących zajęcia i szacowany nakład pracy studentów mierzony liczbą punktów ECTS w przypadku kierunków studiów przygotowujących do wykonywania zawodu nauczyciela są zgodne z regułami i wymaganiami zawartymi w standardach kształcenia określonych w rozporządzeniach wydanych na podstawie art. 68 ust. 3 ustawy. Zastrzeżenia w tym zakresie budzi harmonogram realizacji programu studiów w odniesieniu do bloku psychologiczno-pedagogicznego oraz podstaw dydaktyki.

Nie zapewniono studentom możliwości rzeczywistego wyboru zajęć, którym przypisano co najmniej 30% liczby punktów ECTS koniecznych do ukończenia studiów na tym poziomie. Nie ma także możliwości na studiach II stopnia kontynuacji kształcenia w zakresie znajomości co najmniej jednego języka obcego nowożytnego, co prowadziłoby do jego opanowania na wymaganym poziomie B2+.

Uczelnia wprowadza ponadto do planu studiów zajęcia prowadzone z wykorzystaniem metod i technik kształcenia na odległość poza przyjętym formalnie programem studiów.

Metody kształcenia są zorientowane na studentów, motywują ich do aktywnego udziału w procesie nauczania i uczenia się oraz umożliwiają studentom osiągnięcie efektów uczenia się, w tym w szczególności umożliwiają przygotowanie do prowadzenia działalności naukowej lub udział w tej działalności.

Program, organizacja i nadzór nad realizacją praktyk zawodowych, dobór miejsc odbywania oraz środowisko, w którym mają miejsce, w tym infrastruktura, a także kompetencje opiekunów zapewniają prawidłową realizację praktyk oraz osiągnięcie przez studentów efektów uczenia się, w szczególności tych, które są związane z nabywaniem kompetencji badawczych. Program praktyk zawodowych, organizacja i nadzór nad ich realizacją, dobór miejsc odbywania oraz środowisko, w którym mają miejsce, w tym infrastruktura, a także kompetencje opiekunów, w zakresie przygotowania do wykonywania zawodu nauczyciela są zgodne z regułami i wymaganiami zawartymi w standardach kształcenia. Zastrzeżenia budzi natomiast wymiar godzin praktyk z zakresu przedmiotu głównego i dodatkowego, a także brak jednoznacznego sformułowania efektów uczenia się dla praktyk zawodowych i brak powiązania ich z odpowiednimi treściami programowymi. Nie zaplanowano ponadto na poziomie Instytutu Historii i Archiwistyki jednoznacznego sposobu weryfikacji efektów uczenia się zdefiniowanych dla praktyk zawodowych i nie opracowano odpowiednich narzędzi pozwalających na rzeczywistą weryfikację tych efektów.

Organizacja procesu nauczania zapewnia efektywne wykorzystanie czasu przeznaczonego na nauczanie i uczenie się oraz weryfikację i ocenę efektów uczenia się. Organizacja procesu nauczania i uczenia się w zakresie przygotowania do wykonywania zawodu nauczyciela jest zgodna z regułami i wymaganiami w zakresie sposobu organizacji kształcenia zawartymi w standardach kształcenia.

O uznaniu kryterium za spełnione częściowo zdecydowały następujące nieprawidłowości:

1. Brak treści programowych ze wszystkich dyscyplin naukowych poza dyscypliną wiodącą, do których przyporządkowano oceniany kierunek studiów w stopniu umożliwiającym studentom uzyskanie efektów uczenia się zgodnie z Polską Ramą Kwalifikacji (w stopniu zaawansowanym na poziomie 6 i w stopniu pogłębionym na poziomie 7).
2. Nieodpowiednio umiejscowiona w planie *specjalności nauczycielskiej* realizacja zajęć z podstaw dydaktyki w stosunku do zajęć z zakresu dydaktyki szczegółowej.
3. Brak możliwości wyboru zajęć, którym przypisano punkty ECTS w wymiarze nie mniejszym niż 30% liczby punktów ECTS, koniecznej do ukończenia studiów zarówno I, jak i II stopnia.
4. Brak treści programowych i zajęć na studiach II stopnia zapewniających kształcenie w zakresie znajomości co najmniej jednego języka obcego nowożytnego na poziomie B2+ ESKJO.
5. Wprowadzenie do planu studiów większego wymiaru zajęć prowadzonych z wykorzystaniem metod i technik kształcenia na odległość niż przewiduje obowiązujący program studiów.
6. Brak efektów uczenia się i treści programowych dla praktyk zawodowych.
7. Brak narzędzi weryfikacji efektów uczenia się dla praktyk zawodowych.
8. Niezgodny z wymaganiami standardu kształcenia przygotowującego do wykonywania zawodu nauczyciela wymiar praktyk nauczycielskich w zakresie nauczania pierwszego i kolejnego przedmiotu.
9. Nieprawidłowo zintegrowane zajęcia z bloku psychologiczno-pedagogicznego z praktyką zawodową w tym zakresie.

Dobre praktyki, w tym mogące stanowić podstawę przyznania uczelni Certyfikatu Doskonałości Kształcenia

Zalecenia

1. Zaleca się dostosować treści programowe na ocenianym kierunku do wszystkich dyscyplin naukowych, do których przyporządkowano oceniany kierunek studiów, w stopniu umożliwiającym studentom uzyskanie efektów uczenia się zgodnie z Polską Ramą Kwalifikacji (w stopniu zaawansowanym na poziomie 6 i w stopniu pogłębionym na poziomie 7).
2. Zaleca się odpowiednio umiejscowić w planie studiów *specjalności nauczycielskiej* realizację zajęć z podstaw dydaktyki w stosunku do zajęć z zakresu dydaktyki szczegółowej.
3. Zaleca się zapewnić wszystkim studentom ocenianego kierunku możliwość wyboru zajęć, którym przypisano punkty ECTS w wymiarze nie mniejszym niż 30% liczby punktów ECTS, koniecznej do ukończenia studiów I i II stopnia.
4. Zaleca się zapewnić na studiach II stopnia kształcenie w zakresie znajomości co najmniej jednego języka obcego nowożytnego na poziomie B2+ Europejskiego Kształcenia Językowego.
5. Zaleca się dostosować rzeczywisty wymiar zajęć prowadzonych z wykorzystaniem metod i technik kształcenia na odległość do zapisów programu studiów.
6. Zaleca się sformułować efekty uczenia się i treści programowe dla praktyk zawodowych.
7. Zaleca się dostosować do efektów uczenia się dla praktyk zawodowych narzędzia ich weryfikacji.
8. Zaleca się dostosować wymiar praktyk nauczycielskich w zakresie pierwszego i kolejnego przedmiotu do wymagań ministerialnego standardu kształcenia kandydatów do zawodu nauczyciela.
9. Zaleca się prawidłowo zintegrować zajęcia z bloku psychologiczno-pedagogicznego z praktyką zawodową w tym zakresie.
10. Zaleca się podjęcie działań naprawczych zapobiegających występowaniu nieprawidłowości, które stały się podstawą do sformułowania powyższych zaleceń.

Kryterium 3. Przyjęcie na studia, weryfikacja osiągnięcia przez studentów efektów uczenia się, zaliczanie poszczególnych semestrów i lat oraz dyplomowanie

Analiza stanu faktycznego i ocena spełnienia kryterium 3

Warunki rekrutacji na studia historyczne I i II stopnia prowadzone w UP w Krakowie są przejrzyste. Kandydatem na studia stacjonarne i niestacjonarne I stopnia może być osoba posiadająca świadectwo dojrzałości, a podstawą kwalifikacji jest ocena z języka polskiego lub historii (część pisemna, poziom podstawowy lub rozszerzony). W przypadku przyjęcia na studia II stopnia obowiązuje konkurs dyplomów, przy czym studia te są przeznaczone tylko dla absolwentów studiów I stopnia z zakresu nauk humanistycznych i społecznych. Opisane w przepisach warunki rekrutacji są bezstronne i zapewniają kandydatom równe szanse w podjęciu studiów na kierunku. Nie są jednak selektywne (Uczelnia nie wskazała np. minimalnej liczby punktów rekrutacyjnych wymaganej od kandydatów na studia) i nie w pełni umożliwiają dobór kandydatów posiadających wstępną wiedzę i umiejętności na poziomie niezbędnym do osiągnięcia zakładanych efektów uczenia się. Na studia I stopnia zostaną bowiem przyjęte zarówno osoby, które zdały egzamin maturalny z historii (poziom rozszerzony), a więc

mają uporządkowaną wiedzę historyczną oraz podstawowe umiejętności specyficzne dla dyscypliny historia (np. definiowanie źródła historycznego) oraz takie, które nie zdawały egzaminu maturalnego z historii, a z matury z języka polskiego na poziomie podstawowym uzyskały minimalny wynik. W przypadku studiów II stopnia założono, że oprócz absolwentów studiów historycznych I stopnia odpowiednie wymagania wstępne spełniają także studenci innych kierunków humanistycznych i społecznych (np. historii sztuki, filologii, ale też ekonomii). Ich wiedza i umiejętności nie są weryfikowane podczas rekrutacji, w przeciwieństwie do absolwentów innych kierunków studiów. Brak jednak uzasadnienia niejednolitego traktowania absolwentów innych kierunków niż historia. Bez względu na to, czy są oni absolwentami studiów humanistycznych, społecznych czy też innych (np. przyrodniczych) osiągnięte przez nich na studiach I stopnia efekty uczenia się z zakresu wiedzy i umiejętności nie są specyficzne dla dyscypliny historia, do której jako do dyscypliny wiodącej przyporządkowano studia II stopnia. Ich wiedza i umiejętności niezbędne do osiągnięcia efektów uczenia się zdefiniowanych dla tych studiów powinny być więc sprawdzone. Obowiązujące zasady rekrutacji określają minimalną liczbę kandydatów wymaganą do utworzenia kierunku (25 osób), ale nie wskazują limitów maksymalnych, co oznacza w praktyce, że na studia I i II stopnia przyjmowani są wszyscy kandydaci spełniający minimalne kryteria formalne. Tak sformułowane zasady rekrutacji nie zapewniają kandydatów o kwalifikacjach wstępnych umożliwiających osiągnięcie zakładanych efektów uczenia się wychodząc z fałszywego założenia, że możliwe jest uzupełnienie kompetencji osiąganych podczas sześciomiesięcznych studiów pierwszego stopnia obejmujących w zaawansowanym stopniu wiedzę w odniesieniu do wybranych faktów, obiektów i zjawisk oraz dotyczących ich metod i teorii wyjaśniających złożone zależności między nimi, stanowiących podstawową wiedzę ogólną z zakresu dyscyplin naukowych tworzących podstawy teoretyczne kierunku w niezdefiniowanym krótkim okresie poprzedzającym zajęcia w zakresie tych dyscyplin naukowych objętych programem studiów drugiego stopnia. Zespół oceniający **rekomenduje** opracowanie i wdrożenie systemowych rozwiązań wspierających absolwentów studiów niehistorycznych, które pomogłyby zniwelować ich niższe kompetencje w zakresie wiedzy i umiejętności w dyscyplinie, do której przyporządkowano kierunek studiów w stosunku do kolegów kończących studia historyczne I stopnia.

Warunki rekrutacji na studia historyczne w IHIA UP w Krakowie nie uwzględniają informacji o oczekiwanych kompetencjach cyfrowych kandydatów ani wymaganiach sprzętowych związanych z kształceniem na odległość. **Rekomenduje się** więc uzupełnienie przepisów rekrutacyjnych o informację o oczekiwanych kompetencjach cyfrowych kandydatów oraz wymaganiach sprzętowych związanych z kształceniem na odległość.

Przyjęte w Uczelni procedury zapewniają możliwość identyfikacji efektów uczenia się uzyskanych poza systemem studiów oraz oceny ich adekwatności w zakresie odpowiadającym efektom uczenia się określonym w programie studiów. Z kolei procedury opisane w Regulaminie Studiów i zarządzeniach Rektora UP w Krakowie zapewniają możliwość identyfikacji efektów uczenia się uzyskanych w innej uczelni, w tym uczelni zagranicznej. Przeliczaniem ocen uzyskanych na zewnątrz zgodnie z opisanymi regułami zajmują się odpowiednie komisje ds. certyfikacji.

Zostały sformułowane formalne wymogi wobec prac dyplomowych na kierunku historia na specjalności nauczycielskiej, które opublikowano na stronie internetowej. Brak analogicznych zasad w odniesieniu do prac dyplomowych przygotowywanych na specjalności antropologicznej.

Kwestie techniczne opisano w sposób jasny, natomiast zdecydowanie wymagają dookreślenia szczegółowe wymagania merytoryczne, z jasnym określeniem różnic między pracami licencjackimi i magisterskimi (wynikających z różnic między 6 a 7 poziomem Polskiej Ramy Kwalifikacji) m.in. w zakresie wykorzystywania źródeł historycznych. Regulacje dotyczące prac licencjackich na

specjalności nauczycielskiej (w praktyce jedynej ostatnio realizowanej) wskazują, że prace dyplomowe składają się z dwóch części: teoretycznej (historycznej) i aplikacyjnej (dydaktycznej). Elementem dydaktycznym może być spójny cykl lekcji, scenariusz zajęć pozalekcyjnych lub projekt edukacyjny dostosowany do poziomu szkoły podstawowej. Niestety, ta istotna część pracy licencjackiej nie jest oceniana w procedurze dyplomowania. Zarówno promotorzy, jak i recenzenci, skupiają swoją uwagę na stricte historycznym opracowaniu, a nie elemencie dydaktycznym licencjatu. Kwestia oceny części dydaktycznej nie została uregulowana w żadnym dokumencie regulującym proces dyplomowania. Także obowiązujący na studiach historycznych I stopnia w IHiA UP formularz recenzyjny pracy dyplomowej nie odnosi się do oceny komponentu dydaktycznego licencjatu. Wprawdzie w formularzu jest pytanie o "ocenę praktyczną pracy", ale z zamieszczonych w tych punktach bardzo ogólnych treści nie można wywnioskować, czy ocena ta dotyczy części dydaktycznej. Ta część pracy nie jest też związana z seminarium dyplomowym, powstaje i jest oceniana na specjalnym proseminarium dydaktycznym, w związku z tym nieuzasadnione jest włączanie jej do procesu dyplomowania. Zasady dyplomowania sformułowane specjalnie dla kierunku historia nie definiują wymogów merytorycznych stawianych pracom dyplomowym przygotowywanym na specjalności antropologicznej oraz zakresu merytorycznego egzaminu dyplomowego.

Ogólne zasady weryfikacji i oceny osiągnięcia przez studentów efektów uczenia się oraz postępów w procesie uczenia się opisane są w Regulaminie studiów. Szczegółowe kwestie zaliczenia danego przedmiotu znajdują się w dostępnych na stronie Instytutu kartach kursu. Zawierają one także informacje dotyczące sposobów weryfikacji osiągnięcia efektów uczenia się zdefiniowanych dla zajęć oraz kryteriów oceny. Wszystkie te zasady są dodatkowo przedstawiane studentom na pierwszych zajęciach z danego przedmiotu. Umożliwiają one równe traktowanie studentów w procesie weryfikacji efektów uczenia się, a także dają możliwość adaptowania metod i organizacji sprawdzania efektów uczenia się do potrzeb studentów z niepełnosprawnością. Obowiązek sformułowania kryteriów oceniania i zawarcie ich w kartach kursu stwarza warunki do zapewnienia bezstronności, rzetelności i przejrzystości procesu weryfikacji oraz wiarygodności i porównywalności ocen.

Przepisy zawarte w Regulaminie studiów określają zasady przekazywania studentom informacji zwrotnej dotyczącej stopnia osiągnięcia efektów uczenia się na każdym etapie studiów i na ich zakończenie. Oceny końcowe z poszczególnych zajęć są umieszczone w protokole w systemie informatycznym, a studentowi przysługuje prawo odwołania do Dziekana w przypadku zastrzeżeń co do formy zaliczenia/egzaminu lub co do obiektywizmu oceniającego, w terminie 7 dni od dnia zaliczenia/egzaminu. Regulamin studiów opisuje też procedury, które należy zastosować w przypadku zachowań nieetycznych i niezgodnych z prawem. Regulamin zakłada przeprowadzanie zaliczeń i egzaminów zasadniczo w formie stacjonarnej, ale opracowano też regulacje gwarantujące identyfikację studenta i bezpieczeństwo danych dotyczących studentów w sytuacji wykorzystania metod i kształcenia na odległość.

Stosowany na ocenianym kierunku katalog metod i form weryfikacji efektów uczenia się jest stosunkowo szeroki i obejmuje egzaminy w formie pisemnej i ustnej, kolokwia i testy pisemne, ćwiczenia praktyczne w szkole, analizę tekstów, projekty indywidualne i grupowe, referaty, prezentacje i prace pisemne. Każda karta przedmiotu posiada specjalną tabelę z wyszczególnionymi sposobami weryfikacji specyficznymi dla danego przedmiotu. Nie zawsze jednak wykładowcy wykorzystują możliwość określenia szczegółowych wymagań na poszczególne oceny albo są one określone za pomocą ogólnych systemów punktacji. W związku z tym zespół wizytujący PKA rekomenduje zwrócenie uwagi na konieczność przygotowania dla studentów jasnej informacji zwrotnej o kryteriach, na podstawie których przyznano konkretną ocenę. Zaproponowane przez wykładowców metody zapewniają

weryfikację i ocenę stopnia osiągnięcia wszystkich efektów uczenia się umożliwiając sprawdzenie i ocenę przygotowania do prowadzenia działalności naukowej lub udziału w tej działalności. Umożliwiają sprawdzenie i ocenę opanowania języka obcego co najmniej na poziomie B2 w przypadku studiów pierwszego stopnia, natomiast nie ma takiej możliwości w przypadku studiów II stopnia i poziomie B2+. Zaprojektowane efekty uczenia się w zakresie umiejętności zakładają komunikowanie się w języku nowożytnym na poziomie B2+, natomiast programy studiów proponują zajęcia tylko z translatorium języka łacińskiego na poziomie B2+ i ocenie podlega tylko osiągnięcie efektu w zakresie języka łacińskiego. Metody weryfikacji efektów uczenia się w zakresie przygotowania do wykonywania zawodu nauczyciela są zgodne z regułami i wymaganiami zawartymi w standardach kształcenia.

Efekty uczenia się osiągnięte przez studentów są uwidocznione w postaci prac etapowych i egzaminacyjnych oraz ich wyników, a także prac dyplomowych. Ich rodzaj, forma, tematyka i metodyka oraz stawiane im wymagania są dostosowane do poziomu i profilu, efektów uczenia się oraz dyscypliny do których kierunek jest przyporządkowany. Analiza prac etapowych wskazuje jednak na zróżnicowany poziom przekazywania informacji zwrotnej studentom. Zdarzają się pisemne prace bez ocen i komentarza (np. konspekty, bazy danych) i choć zapewne zostały one omówione podczas zajęć to wymagają sformułowania pisemnej opinii. W przypadku prac dyplomowych zawożenie ocen przez promotora i recenzenta jest wręcz normą. Na ocenę bardzo dobrą lub dobrą zasłużyły wg recenzentów i promotorów nawet prace, których autorzy zaledwie streszczali treść źródeł bez głębszej ich analizy (np. „W cieniu Bochni. Wsie starostwa krzeczowskiego w okresie staropolskim”) lub powierzchownie podchodzili do tematu („Działalność Muzeum Lenina w Poroninie w świetle dokumentacji archiwalnej”). Otrzymaniu dobrych i bardzo dobrych ocen nie przeszkadzały mankamenty warsztatowe czy nieumiejętność stosowania aparatu naukowego w pracach licencjackich. W części prac brakuje podstawowej refleksji na temat wiarygodności źródeł, szczególnie, gdy wykorzystywane są materiały prasowe („Kryzys uchodźczy w Europie w świetle wybranych tytułów polskiej prasy z lat 2015- 2019”, „Walka z alkoholizmem w Galicji w dobie autonomicznej”). Nawet, gdy recenzenci zauważają istotne mankamenty w pracach licencjackich i magisterskich, decydują się wystawiać oceny dobre. W związku z powyższymi uwagami **rekomenduje się** dostosowanie systemu oceniania prac dyplomowych do zróżnicowanego ich poziomu.

Studenci przystępujący do procedury dyplomowania deklarują udział w badaniach losów absolwentów UP w Krakowie. Zajmuje się tym ogólnouczelniany Dział Promocji, który opracowuje elektroniczne ankiety dotyczące m.in. stopnia wykorzystania wiedzy i umiejętności pozyskanych na studiach. Uzyskane informacje są wykorzystywane przez Radę ds. Jakości Kształcenia w IHiA UP do proponowania zmian w obrębie planów i programów studiów.

Studenci historii w IHiA UP uczestniczą w organizacji wydarzeń naukowych, takich jak konferencje, na których występują też jako prelegenci, oraz wraz z kadrą naukowo-dydaktyczną realizują współpracę z otoczeniem społecznym (np. w projekcie rekonstrukcje kulinarne). Najlepsze prace dyplomowe stają się zaś podstawą publikacji naukowych, którym dedykowane jest wydawane na UP pismo „Wehikuł czasu”.

Propozycja oceny stopnia spełnienia kryterium 3

Kryterium spełnione częściowo

Uzasadnienie

Warunki rekrutacji na studia historyczne I i II stopnia (kryteria i procedury) są przejrzyste i bezstronne, ale na studiach II stopnia nie zapewniają kandydatom z kierunków innych niż historia równych szans w podjęciu studiów na ocenianym kierunku. Gwarantują natomiast osobom z niepełnosprawnościami pełny udział w procesie rekrutacyjnym. Zasady rekrutacji nie są jednak selektywne i nie zapewniają doboru kandydatów posiadających wstępną wiedzę i umiejętności na poziomie niezbędnym do osiągnięcia zakładanych efektów kształcenia.

Zastrzeżenia budzą też wymagania merytoryczne stawiane pracom licencjackim i magisterskim. Różnica między nimi w obowiązujących przepisach nie jest przedstawiona klarownie i wymaga doprecyzowania. Uregulowania wymaga też rola elementu dydaktycznego w procedurze dyplomowania. System weryfikacji efektów uczenia się nie w pełni umożliwia monitorowanie postępów w uczeniu się oraz rzetelną i wiarygodną ocenę stopnia osiągnięcia przez studentów efektów uczenia się, nie uwzględnia bowiem na studiach II stopnia weryfikacji osiągnięcia wymaganego poziomu biegłości językowej. Umożliwia w pełni równe traktowanie studentów w procesie weryfikacji efektów uczenia się. Metody weryfikacji efektów uczenia się w zakresie przygotowania do wykonywania zawodu nauczyciela są zgodne z regułami i wymaganiami zawartymi w standardach kształcenia. Prace etapowe i egzaminacyjne, projekty studenckie, dzienniki praktyk, prace dyplomowe, studenckie osiągnięcia naukowe lub inne związane z kierunkiem studiów, jak również udokumentowana pozycja absolwentów na rynku pracy lub ich dalsza edukacja potwierdzają osiągnięcie przez studentów efektów uczenia się.

W analizie stanu faktycznego zostały sformułowane rekomendacje dotyczące zdiagnozowanych uchybień. Propozycja oceny *kryterium spełnione częściowo* wynika z nieprawidłowości dotyczących:

1. braku selektywności w procedurze rekrutacyjnej,
2. nierównego traktowania w procesie rekrutacji na studia II stopnia kandydatów będących absolwentami studiów z zakresu dyscyplin z nauk humanistycznych i społecznych, a absolwentami studiów przypisanych do pozostałych studiów dziedzin i dyscyplin naukowych,
3. braku oceny w procesie dyplomowania części dydaktycznej pracy licencjackiej,
4. braku zdefiniowanych wymagań merytorycznych stawianych pracom dyplomowym na specjalności antropologicznej,
5. braku sformułowania zakresu merytorycznego egzaminu dyplomowego.

Dobre praktyki, w tym mogące stanowić podstawę przyznania uczelni Certyfikatu Doskonałości Kształcenia

Zalecenia

1. Zaleca się wprowadzenie zarówno na studiach na I, jak i II stopnia selektywnych zasad rekrutacji, zapewniających dobór kandydatów o kompetencjach niezbędnych do studiów historycznych.
2. Zaleca się wprowadzenie na studiach II stopnia zasad rekrutacji równych dla wszystkich kandydatów będących absolwentami innych kierunków studiów niż historia.
3. Zaleca się włączenie do procesu dyplomowania oceny części dydaktycznej pracy licencjackiej.

4. Zaleca się sformułowanie wymagań merytorycznych wobec prac dyplomowych na specjalności antropologicznej.
5. Zaleca się określenie zakresu merytorycznego egzaminu dyplomowego.
6. Zaleca się podjęcie działań naprawczych zapobiegających występowaniu nieprawidłowości, które stały się podstawą do sformułowania powyższych zaleceń.

Kryterium 4. Kompetencje, doświadczenie, kwalifikacje i liczebność kadry prowadzącej kształcenie oraz rozwój i doskonalenie kadry

Analiza stanu faktycznego i ocena spełnienia kryterium 4

Zajęcia na studiach historycznych prowadzi 35 spośród 41 nauczycieli akademickich zatrudnionych w IHiA UP w Krakowie, 13 wykładowców z innych jednostek (Ośrodka Wychowania Fizycznego, Centrum Języków Obcych, Instytutu Prawa, Ekonomii i Administracji, Instytutu Filozofii i Socjologii, Instytutu Pedagogiki Specjalnej, Szkolnej i Kształcenia Nauczycieli Instytutu Psychologii, Instytutu Filologii Polskiej, Instytutu Bezpieczeństwa i Informatyki) oraz 8 osób spoza uczelni. Pracownicy i inne osoby prowadzące zajęcia na ocenianym kierunku posiadają aktualny i udokumentowany dorobek naukowy w zakresie historii i innych dyscyplin, do których przypisany jest kierunek i odpowiednie doświadczenie zawodowe, umożliwiające prawidłową realizację zajęć, w tym nabywanie przez studentów kompetencji badawczych.

Niemal połowę kadry naukowo-dydaktycznej IH iA UP w Krakowie stanowią profesorowie i doktorzy habilitowani (20 osób), pozostałe zaś młodszy pracownicy naukowcy. W swojej pracy badawczej zajmują się wszystkimi epokami i najważniejszymi subdyscyplinami (m.in. naukami pomocniczymi historii, historią regionalną, historią kobiet), a więc struktura kwalifikacji, stopnie i tytuły zawodowe umożliwiają prawidłową realizację zajęć. Obciążenia godzinowe na UP w Krakowie mają wymiar maksymalnie dopuszczony przez ustawę (profesor 180 godzin, profesor uczelni 210, adiunkt/asystent 240 godzin), ale historycy realizują je nie tylko na studiach historycznych, ale także innych kierunkach prowadzonych w IHiA UP w Krakowie (m.in. Archiwistyka, Zarządzanie dokumentacją i Infobrokerstwo oraz Turystyka Historyczna i Muzealnictwo). W roku akademickim 2022/2023 pojawiła się konieczność zwiększenia przydziału godzin zajęć większości pracowników, wynikająca ze zmniejszenia pensum dydaktycznego niektórym wykładowcom oraz z urlopów zdrowotnych lub naukowych. W związku z tym jednostka prowadząca kierunek uzupełniła też skład osób prowadzących zajęcia o pracowników zatrudnianych na umowy cywilnoprawne. W przypadku specjalizacji nauczycielskiej na studiach I i II stopnia blok kursów z zakresu pedagogiki i psychologii prowadzą pracownicy Instytutu Pedagogiki Specjalnej, Szkolnej i Kształcenia Nauczyciela, organizujący i monitorujący kształcenie nauczycieli na całej uczelni. Zdecydowanie ponad 75% godzin zajęć na studiach historycznych I i II stopnia prowadzą pracownicy UP, zatrudnieni tam jako podstawowym miejscem pracy. Kompetencje i doświadczenie wszystkich wykładowców są zgodne z regułami i wymaganiami zawartymi w standardach kształcenia. Za obsadę zajęć dydaktycznych na studiach historycznych odpowiada Dyrekcja IHiA UP, która przydział godzin konsultuje z kierownikami katedr. Dobór nauczycieli akademickich prowadzących zajęcia jest transparentny i adekwatny do potrzeb związanych z prawidłową realizacją zajęć oraz uwzględnia ich dorobek naukowy i doświadczenie.

W trakcie pandemii wszyscy pracownicy IHiA uczestniczyli w szeregu szkoleń dotyczących wykorzystania metod i technik kształcenia na odległość. Zaspokajane są też inne potrzeby szkoleniowe nauczycieli akademickich w zakresie podnoszenia kompetencji dydaktycznych (m.in. kursy: *Metodyka Design Thinking*, *Gamifikacja Edukacji*, *Learning-by-doing czyli aktywne metody nauczania*, *Praca*

metodą Case Study) i kompetencji miękkich (w ramach projektu „Uczelnia najwyższej jakości – Up to the Top”).

Nauczyciele akademicki oraz inne osoby prowadzące zajęcia są oceniani przez studentów, innych pracowników i władze wydziału. Ankiety studentów są ważnym elementem oceny okresowej pracowników. Studenci oceniają zajęcia, sposób realizacji zajęć przez osobę prowadzącą, osobę prowadzącą zajęcia i wykorzystywaną infrastrukturę. Pozytywny wynik oceny działalności dydaktycznej zależy także od oceny hospitacji, którą przeprowadza Dyrektor Instytutu lub kierownik katedry w przypadku asystenta raz w semestrze, w przypadku adiunkta co najmniej raz w roku, a profesorowie tytularni i uczelniani są hospitowani co najmniej raz na cztery lata. Oprócz działalności dydaktycznej oceniana jest aktywność naukowa pracowników i organizacyjna. Funkcjonujący na UP system motywacyjny jest skoncentrowany na osiągnięciach naukowych, nie funkcjonują nagrody dydaktyczne, choć w trakcie wizytacji zwrócono uwagę, że takie przyznawano w przeszłości.

Cechą ostatnich lat są stosunkowo duże zmiany w strukturze nauczycieli akademickich zatrudnionych w IHiA UP w Krakowie. Od 2018 r. stosunek pracy rozwiązano z 9 osobami (z tego 4 osoby przeszły na emeryturę). W tym samym czasie pracę rozpoczęło 11 pracowników naukowo-dydaktycznych.

Zmienia się także organizacja wewnętrznych jednostek Instytutu, przy czym nie zawsze idąca za tym polityka kadrowa jest spójna z planami rozwoju oferty dydaktycznej. IHiA w Krakowie przygotowuje się do otwarcia pięcioletnich jednolitych historycznych studiów przygotowujących do zawodu nauczyciela. Jednocześnie jednak zlikwidowana została odrębność Katedry Edukacji Historycznej, negatywnie wpływając na rozwój kompetentnego zespołu dydaktycznego. Zwłaszcza, że obowiązujące w Instytucie Historii i Archiwistyki „Wymogi formalne prac dyplomowych (licencjackich) na kierunku Historia, specjalność nauczycielska” czyni Katedrę odpowiedzialną za prowadzenie proseminarium, w ramach którego przygotowywane są części dydaktyczne pracy licencjackiej. Należy także zwrócić uwagę na fakt, że zmiany w strukturze zatrudnienia, wewnętrznej organizacji IHiA UP w Krakowie oraz ogólna sytuacja na uczelni przechodzącej proces naprawy finansów nie sprzyjają poczuciu stabilizacji wśród nauczycieli akademickich.

W IH i A UP w Krakowie obowiązują przepisy regulujące zasady rozwiązywania konfliktów, a także reagowania na przypadki zagrożenia lub naruszenia bezpieczeństwa, jak też wszelkich form dyskryminacji. Szczegóły procedury antymobbingowej oraz przeciwdziałania dyskryminacji są szczegółowo opisane na stronie internetowej IHiA w zakładce pracownik.

Propozycja oceny stopnia spełnienia kryterium 4

Kryterium spełnione

Uzasadnienie

Kompetencje i doświadczenie, kwalifikacje oraz liczba nauczycieli akademickich i innych osób prowadzących zajęcia ze studentami zapewniają prawidłową realizację zajęć oraz osiągnięcie przez studentów efektów uczenia się.

Kompetencje i doświadczenie oraz kwalifikacje nauczycieli akademickich i innych osób prowadzących zajęcia ze studentami w zakresie przygotowania do wykonywania zawodu nauczyciela są zgodne z regułami i wymaganiami zawartymi w standardach kształcenia określonych w rozporządzeniach wydanych na podstawie art. 68 ust. 3 ustawy.

Polityka kadrowa zapewnia dobór nauczycieli akademickich i innych osób prowadzących zajęcia, umożliwiającą prawidłową realizację zajęć, uwzględnia systematyczną ocenę kadry prowadzącej kształcenie, przeprowadzaną z udziałem studentów.

Dobre praktyki, w tym mogące stanowić podstawę przyznania uczelni Certyfikatu Doskonałości Kształcenia

Zalecenia

Kryterium 5. Infrastruktura i zasoby edukacyjne wykorzystywane w realizacji programu studiów oraz ich doskonalenie

Analiza stanu faktycznego i ocena spełnienia kryterium 5

Infrastruktura Uczelni jest zgodna z potrzebami procesu nauczania, zapewniającą prawidłową realizację celów i efektów uczenia się na ocenianym kierunku. Instytut Historii i Archiwistyki Uniwersytetu Pedagogicznego im KEN w Krakowie, w którym odbywa się kształcenie przyszłych historyków dysponuje salami wykładowymi, seminaryjnymi oraz pracowniami komputerowymi wyposażonymi w stanowiska komputerowe z aktualnym oprogramowaniem, umożliwiającym kształcenie specjalistyczne. W każdej z sal znajduje się projektor multimedialny, stały ekran do wyświetlania prezentacji oraz dedykowane mediaporty umożliwiające pełne wykorzystanie posiadanej infrastruktury. Niektóre sale posiadają również stałe nagłośnienie, a pracownicy i studenci mogą korzystać z przenośnych projektorów i głośników. Uzupełnienie infrastruktury Uczelni stanowią przestrzenie podmiotów stale współpracujących, w których realizowany jest częściowo proces nauczania. Charakter tych podmiotów (zajęcia prowadzone są m.in. w muzeach, archiwach, placówkach edukacyjnych) pozwala osiągnąć warunki adekwatne do rzeczywistych warunków przyszłej pracy. Do dyspozycji pracowników oraz studentów pozostają także sale wykładowe Centrum Dokumentacji Zsyłek, Wypędzeń i Przesiedleń (wyposażone w sale multimedialne, bibliotekę, zasób map i artefaktów historycznych). Pomieszczenia udostępniane przez interesariuszy zewnętrznych pełnią też istotną rolę w prawidłowym przebiegu procesu praktyk dydaktycznych, niezbędnych z punktu widzenia standardów kształcenia i prawidłowego przygotowania do wykonywania zawodu nauczyciela. Uczelnia weryfikuje czy każdy z interesariuszy zewnętrznych dysponuje infrastrukturą w pełni umożliwiającą prawidłowe wykonanie zadań założonych w kartach kursów dla zajęć poza Uczelnią.

Każda z sal dydaktycznych Instytutu umożliwia pracownikom i studentom korzystanie z ogólnodostępnego, szerokopasmowego Internetu, umożliwiającego pełne, zdalne uczestniczenie w zajęciach z wykorzystaniem platformy edukacyjnej, udostępnionej przez Uczelnię w procesie nauczania w formule blended learning. Każda sala daje również wykładowcom możliwość podłączenia się do sieci wewnętrznej ethernet i prowadzenia zajęć w formule mieszanej, w której część słuchaczy znajduje się w sali wykładowej, a część uczestniczy w zajęciach z wykorzystaniem platformy edukacyjnej. W niektórych pomieszczeniach Instytutu zainstalowano również tablice multimedialne. Część zasobów dydaktycznych (wykłady, ćwiczenia, materiały pomocnicze) jest dostępna online na

platformie edukacyjnej oraz poprzez wewnętrzną sieć ethernet. Studenci i pracownicy mogą korzystać z platformy „Wirtualna Uczelnia”, a pracownicy dysponują również dostępem do systemu Portal Procesów Elektronicznych Uniwersytetu Pedagogicznego, który automatyzuje obsługę działalności naukowej i administracyjnej pracowników. Uczelnia zapewnia wszystkim użytkownikom wsparcie techniczne. Uczelnia umożliwia wypożyczenie sprzętu komputerowego pracownikom i studentom celem uczestniczenia w zajęciach oraz zapewnia dostęp stacjonarny na terenie Uczelni. Dostępny sprzęt i oprogramowanie umożliwiają prawidłową realizację zajęć i udział w nich, a wszystkie narzędzia udostępniane są bezpłatnie dla pracowników oraz studentów. W okresie wdrażania oprogramowania umożliwiającego naukę zdalną pracownicy obowiązkowo uczestniczyli w cyklicznych zajęciach poświęconych doskonaleniu umiejętności korzystania z oprogramowania. W procesie wyboru ww. oprogramowania uwzględniono opinie pracowników. Uczelnia sprawuje nadzór nad prawidłowością przebiegu nauczania w formie zdalnej i hybrydowej. Uczelnia zapewnia i monitoruje (zgodnie z wewnętrznymi regulacjami) możliwość korzystania w technologii informatyczno-komunikacyjnych przez uczestników procesu dydaktycznego w zakresie prawidłowej realizacji zajęć, w tym kształcenia na odległość, uwzględniającego synchroniczną i asynchroniczną interakcję między studentami i wykładowcami. Zapewniony jest wirtualny dostęp do materiałów z zajęć, a partycypacja w systemie informatycznym obejmuje studentów ze specjalnymi potrzebami. Zarówno posiadana infrastruktura informatyczna jak i oprogramowanie są na bieżąco dostosowywane do potrzeb i uaktualniane.

Budynki Uczelni, w których funkcjonuje Instytut, zostały zmodernizowane i dostosowane do potrzeb osób z niepełnosprawnościami. Istnieje szereg udogodnień – m.in. dostosowano wejście do budynku, punkt informacyjny, który posiada recepcję z obniżoną ladą, komunikacja wewnątrz budynku odbywa się szerokimi korytarzami, zaś pomiędzy piętrami można przemieszczać się windami, z których jedna jest dostosowana do potrzeb osób z niepełnosprawnościami. Wszystkie sale dydaktyczne i inne pomieszczenia są przystosowane tak, aby mogły w nich przebywać osoby z niepełnosprawnościami. Dostosowano również w niezbędnym zakresie pomieszczenia higieniczno-sanitarne - dostosowana do potrzeb ww. osób toaleta znajduje się na parterze budynku. Zastosowano również udogodnienia w zakresie dostępu do informacji – oprócz tablic informacyjnych oraz znaków kierunkowych, dotyczących najważniejszych miejsc w budynku, część opisów pomieszczeń oraz infrastruktury oznaczono etykietami w alfabecie punktowym Braille’a dla osób niewidzących i niedowidzących. W bliskim otoczeniu budynku znajdują się przystanki komunikacji miejskiej, chodniki prowadzące do budynku są w dobrym stanie technicznym, wyznaczono również miejsca parkingowe przeznaczone dla osób z niepełnosprawnościami. Stosowane przez Uczelnię oprogramowanie sprawia, że wykorzystanie wymienionych narzędzi informatycznych dostępne jest również dla studentów ze specjalnymi potrzebami oraz dla tych, którzy studiuje według indywidualnej organizacji studiów oraz indywidualnego programu studiów.

Stały i bezpośredni nadzór nad wyposażeniem sal, spełnieniem wymogu zgodności z wymogami BHP oraz dostosowaniem infrastruktury i jej aktualizacją do wymogów realizowanych zajęć dydaktycznych sprawują kierownicy katedr, dyrekcja Instytutu oraz pracownicy techniczni. W miarę możliwości następuje wymiana wyeksploatowanego sprzętu i zakup nowego tak, aby zostały spełnione wymagania pod kątem realizacji procesu dydaktycznego i badań naukowych. Prowadzone są okresowe przeglądy infrastruktury, obejmujące ocenę jej sprawności, dostępności, nowoczesności aktualności, a także dostosowania do potrzeb procesu dydaktycznego. Pracownicy dokonują oceny bazy dydaktycznej i wyposażenia za pomocą ankiet. Również działający w Instytucie samorząd studentów podczas spotkań

z władzami Instytutu ma możliwość podnoszenia kwestii związanych z bazą dydaktyczną, w tym zgłaszania postulatów. W oparciu o tak zebrane informacje władze Instytutu dokonują weryfikacji stanu infrastruktury i podejmują działania służące doskonaleniu infrastruktury i wyposażenia, m.in. składając zapotrzebowanie na remonty i zakupy wyposażenia ze środków Uczelni. Ponadto Instytut pozyskał granty na rozwój infrastruktury z programów takich jak np. „Kompetentny nauczyciel – mistrz i wychowawca” i „Uczelnia Najwyższej Jakości - UP to the TOP”.

Ocena infrastruktury biblioteki jest utrudniona z uwagi na fakt, iż biblioteka Instytutu (Biblioteka Nauk Humanistycznych) została zamknięta w 2022 roku, a jej księgozbiór, składający się z około 30 tys. woluminów, został przekazany do Biblioteki Głównej Uczelni. Proces przeniesienia księgozbioru i jego udostępnienia nie został ostatecznie zakończony. Pracownicy i studenci korzystają ze zbiorów Biblioteki Głównej, poszerzonych o zasób Biblioteki Nauk Humanistycznych. Biblioteka Główna oferuje również szeroki dostęp do wielu ważnych baz bibliograficznych, ważnych zarówno dla pracy badawczej, jak i procesu dydaktycznego. Biblioteka Główna oferuje dostęp online do elektronicznych materiałów naukowych i metodycznych zgromadzonych w Pedagogicznej Bibliotece Cyfrowej i Repozytorium Uniwersytetu Pedagogicznego. Informacje bibliograficzne studenci mogą samodzielnie znaleźć w tworzonej przez Bibliotekę Główną i dostępnej online bazie EDUKATOR. Oprogramowanie umożliwiające korzystanie ze zbiorów biblioteki jest aktualizowane a jego funkcjonalność rozszerzana o dostęp do innych zasobów. Do dyspozycji korzystających z zasobów biblioteki pozostają skanery i komputery oraz czytniki e-booków. Studenci pierwszego roku odbywają obowiązkowe szkolenie biblioteczne w formie e-learningu, dotyczące m.in. wyszukiwania informacji w elektronicznych źródłach oraz zapoznają się z ofertą i zasobami Biblioteki. Biblioteka Główna jest czynna także we wszystkie soboty umożliwiając dostęp do księgozbioru studentom niestacjonarnym. W Bibliotece Głównej działa Wypożyczalnia Międzybiblioteczna, która sprowadza materiały biblioteczne z bibliotek krajowych i zagranicznych w przypadku, gdy nie posiada ich żadna biblioteka w Krakowie. Do korzystania z Wypożyczalni Międzybibliotecznej uprawnieni są pracownicy Uczelni, studenci i doktoranci, a także inne osoby, po uzyskaniu zgody. Ze sprowadzonych materiałów można korzystać w czytelni, w terminie określonym przez instytucję wypożyczającą. Władze Biblioteki Głównej monitorują i doskonalą bazę dydaktyczną oraz naukową. Przy Bibliotece funkcjonuje Rada Biblioteczna, w której skład wchodzi przedstawiciele nauczycieli akademickich, studentów i doktorantów. Pracownicy oraz studenci zgłaszają propozycje zakupu książek i innych pozycji wydawniczych (poprzez stronę internetową Biblioteki Głównej, gdzie zamieszczono ogólnodostępny formularz elektroniczny, poprzez wpis do „zeszytu zakupów”, który znajduje się w Bibliotece Głównej oraz za pomocą wiadomości poczty elektronicznej kierowanej do wyznaczonych pracowników Biblioteki Głównej). Biblioteka zapewnia do zbiorów dostęp tradycyjny oraz z wykorzystaniem narzędzi informatycznych. Zasoby dostępne w księgozbiornie odpowiadają wymaganiom wynikającym z sylabusów, ich zadeklarowana liczba jest dostosowana do potrzeb, co umożliwia osiągnięcie przez studentów efektów uczenia się, a także przygotowanie do prowadzenia działalności naukowej, udział w tej działalności oraz prawidłową realizację zajęć. Dojście do Biblioteki Głównej zostało dostosowane do potrzeb osób z niepełnosprawnościami, a w wypożyczalni zamontowano obniżone lady dla osób poruszających się na wózkach. Infrastrukturę oznaczono etykietami w alfabecie punktowym Braille’a.

Propozycja oceny stopnia spełnienia kryterium 5

Kryterium spełnione

Uzasadnienie

Przedstawiony przez Instytut i Uczelnię stan infrastruktury i wyposażenia zapewniają prawidłową realizację celów kształcenia. Zarówno stale modernizowana i dostosowywana do potrzeb baza lokalowa własna Uczelni, jej nowoczesne wyposażenie multimedialne (w tym wykorzystanie technologii umożliwiających pracę i naukę w trybie hybrydowym i zdalnym), jak i zapewniony w sposób systematyczny dostęp do infrastruktury podmiotów współpracujących, pozwalają uzyskać warunki adekwatne do potrzeb studentów w odniesieniu do rzeczywistych warunków przyszłej pracy. Baza pomieszczeń oraz ich wyposażenie umożliwiają prawidłowy przebieg procesu kształcenia. Infrastruktura biblioteczna i informatyczna oraz techniczne wyposażenie pomieszczeń są wystarczające do prawidłowej realizacji zajęć i osiągnięcia zakładanych efektów uczenia się, także w kontekście umiejętności praktycznych. W sposób ciągły zapewniona jest możliwość korzystania przez studentów z elektronicznych zasobów wiedzy. Infrastruktura Uczelni jest dostosowana do potrzeb osób z niepełnosprawnościami.

Dobre praktyki, w tym mogące stanowić podstawę przyznania uczelni Certyfikatu Doskonałości Kształcenia

Zalecenia

Kryterium 6. Współpraca z otoczeniem społeczno-gospodarczym w konstruowaniu, realizacji i doskonaleniu programu studiów oraz jej wpływ na rozwój kierunku

Analiza stanu faktycznego i ocena spełnienia kryterium 6

Współpraca z przedstawicielami otoczenia społeczno-gospodarczego ma wielowymiarowy, szeroki, formalny, jak i nieformalny charakter. Instytut Historii i Archiwistyki Uniwersytetu Pedagogicznego im KEN w Krakowie stara się stworzyć płaszczyzny systematycznej współpracy z instytucjami otoczenia społeczno-gospodarczego. Jedną z takich form są spotkania z grupą stale współpracujących, wybranych interesariuszy (przedstawiciele instytucji muzealnych, kulturalnych, edukacyjnych) poświęcane omówieniu najistotniejszych problemów w zakresie kształcenia studentów i rozwoju Uczelni w odniesieniu do ocenianego kierunku – w tym propozycji zmian w programie studiów i programie praktyk. Z interesariuszami konsultowano m.in. zmianę koncepcji kształcenia, polegającą na wprowadzeniu jednolitych studiów magisterskich. Niezależnie od spotkań w tej formule odbywały się liczne, protokołowane spotkania indywidualne z podmiotami otoczenia społeczno-gospodarczego, z którymi Uczelnia współpracuje w zakresie ocenianego kierunku. O sformalizowanych formach współpracy z otoczeniem świadczą liczne porozumienia, listy intencyjne itp., które na przestrzeni lat zostały zawarte z ponad 50 podmiotami o bardzo zróżnicowanym charakterze (m.in.: szkołami podstawowymi oraz ponadpodstawowymi, instytucjami kultury, podmiotami związanych z biznesem i gospodarką, samorządem terytorialnym, archiwami, muzeami). Działania te są odpowiedzią na zmieniające się potrzeby rynku pracy, a wraz z nimi oczekiwania potencjalnych pracodawców, zarówno w sektorze oświatowo-edukacyjnym (szkolnictwo, muzealnictwo), gospodarczym (turystyka) oraz samorządowym. Uczelnia stale uaktualnia formy współpracy, a jej przejawy prezentuje na stronie internetowej (zakładka „Współpraca naukowo-dydaktyczna”).

W rezultacie współpracy z otoczeniem społeczno-gospodarczym dokonano zmian planów i programów studiów m.in. w zakresie liczby godzin praktyk oraz umiejętności, które powinny być kształtowane u studentów, aktualizowano kursy i projekty skierowane na wsparcie pracy w szkole (np. zaopiniowany przez podmioty otoczenia oferowany studentom kierunku historia program „Kompetentny nauczyciel – mistrz i wychowawca” oraz przygotowane wspólnie z otoczeniem społeczno-gospodarczym „Kolokwia historyczno-dydaktyczne”), a na studiach II stopnia wprowadzono nowe lub zmodyfikowane przedmioty, zgodnie z oczekiwaniami pracodawców (np. dydaktykę historii i teraźniejszości). Instytut wykazywał dbałość o tematykę prac dyplomowych, tak by pozostawała ona w powiązaniu z potrzebami otoczenia społeczno-gospodarczego. Uczelnia podejmowała działania popularyzatorskie w zakresie historii we współpracy z podmiotami otoczenia społecznego, m.in. przy organizacji Dni Otwartych, przygotowując skierowane do tych podmiotów wykłady czy warsztaty, dostosowane do ich indywidualnych potrzeb.

Udział przedstawicieli otoczenia, w tym pracodawców we współpracy z władzami, kadrą oraz studentami kierunku pedagogika, zwłaszcza w procesie określania i weryfikacji efektów kształcenia jest stały, istotny i aktywny. Przedstawiciele pracodawców i podmiotów współpracujących z Uczelnią (głównie muzea, placówki oświatowe, instytucje badawczo-naukowe, ośrodki kultury, archiwa) przedstawiali opinie dotyczące programów kształcenia, programów praktyk, zwracali także uwagę na dostosowanie programów kształcenia do specyfiki i oczekiwań rynku pracy. Współpraca z otoczeniem społeczno-gospodarczym ma realny wpływ na stopień osiągania przez studentów zakładanych efektów kształcenia, w szczególności w zakresie umiejętności związanych z praktycznym przygotowaniem zawodowym, co umożliwia również kooperacja z pracodawcami w zakresie organizacji części zajęć w podmiotach współpracujących. Przedstawiciele otoczenia społeczno-gospodarczego stale i aktywnie współpracowali z Uczelnią, kadrą oraz studentami ocenianego kierunku. Uczelnia wykazywała otwartość na potrzeby środowiska pracodawców, gotowość do współdziałania w zakresie zgłaszanych przez nich propozycji i form współpracy, adekwatnych do potrzeb Uczelni. Pracownicy, studenci, doktoranci i absolwenci Instytutu oferują instytucjom współpracującym opiekę merytoryczną nad podejmowanymi inicjatywami (np. archiwa społeczne) oraz możliwość udziału w warsztatach, wykładach, spotkaniach naukowych (w formie stacjonarnej i online) oraz wspólną organizację różnych projektów z dziedziny historii, kultury czy popularyzacji nauki. Współpraca z praktykami służy doskonaleniu procesu nauczania, aby skutecznie dostosować go realnych potrzeb przyszłych pracodawców. Istotną płaszczyzną naszej współpracy są otwarte konferencje naukowe i popularnonaukowe oraz wykłady i warsztaty, które Instytut prowadzi dla uczniów i dla nauczycieli zarówno w szkołach jak i w salach Uczelni. Rodzaj, zakres i zasięg działalności instytucji otoczenia społeczno-gospodarczego, z którymi uczelnia stale współpracowała w kwestiach projektowania i realizacji programu studiów jest zgodny z koncepcją i celami kształcenia, a także odpowiadał potrzebom i wymaganiom rynku pracy, adekwatnie do celów kształcenia i potrzeb wynikających z realizacji programu studiów.

W okresie czasowego ograniczenia funkcjonowania Uczelni i ograniczenia kontaktów bezpośrednich Uczelnia utrzymywała stały kontakt z przedstawicielami otoczenia wykorzystując środki komunikacji online (m.in. organizując spotkania online, na bieżąco przekazując i udostępniając materiały i informacje w sieci, utrzymując kontakt mailowy i telefonicznych) oraz w miarę możliwości, tworząc możliwość spotkań w tradycyjnej formie z zachowaniem zasad dystansu społecznego. Przyjęte

rozwiązania pozwalały na zachowanie dużego zaangażowania otoczenia społeczno-gospodarczego w życie Instytutu i Uczelni.

Władze Uczelni dokonują okresowych przeglądów współpracy z przedstawicielami otoczenia społeczno-gospodarczego, w odniesieniu do programu studiów. Weryfikowana jest poprawność doboru instytucji współpracujących, skuteczność form współpracy i wpływu jej rezultatów na program studiów i doskonalenie jego realizacji, czego potwierdzeniem jest stale rozszerzany katalog podmiotów współpracujących, a także włączanie przedstawicieli otoczenia w proces doskonalenia programów i zmianę koncepcji studiów. Aby na bieżąco zapewnić dostosowanie procesu kształcenia do wymogów rynku pracy Uczelnia systematycznie organizuje także spotkania indywidualne i grupowe z przedstawicielami pracodawców, dokonuje przeglądów wyników badań rynku pracy, bada losy absolwentów - wyniki te były analizowane i wykorzystywane do rozwoju i doskonalenia współpracy.

Propozycja oceny stopnia spełnienia kryterium 6

Kryterium spełnione

Uzasadnienie

Współpraca z interesariuszami zewnętrznymi ma realny wpływ na kształtowanie programu studiów i efektów kształcenia. Kooperacja z otoczeniem społeczno-gospodarczym w procesie kształcenia na kierunku historia jest systematyczna i skuteczna. Włączanie pracodawców i przedstawicieli otoczenia społeczno-gospodarczego w procesy określania i weryfikacji efektów kształcenia ma charakter formalny i nieformalny, a poziom zaangażowania interesariuszy zewnętrznych we współpracę z Instytutem i Uczelnią, liczba partnerów zewnętrznych, związanych z ocenianym kierunkiem wskazują, że współpraca z podmiotami zewnętrznymi, reprezentującymi otoczenie społeczno-gospodarcze jest prawidłowa. Współpraca Uczelni z interesariuszami zewnętrznymi dotyczy zarówno opiniowania jak i realizacji programu studiów oraz praktyk zawodowych. Przedstawiciele interesariuszy zewnętrznych stanowią ważną grupę w procesie określania i weryfikacji efektów uczenia się dla ocenianego kierunku studiów. Uczelnia dokonuje okresowej weryfikacji stanu współpracy z przedstawicielami otoczenia społeczno-gospodarczego, analizuje adekwatność doboru interesariuszy zewnętrznych w kontekście założonej koncepcji i celów kształcenia. Wnioski wynikające z tej analizy służą doskonaleniu procesu uczenia się.

Dobre praktyki, w tym mogące stanowić podstawę przyznania uczelni Certyfikatu Doskonałości Kształcenia

Zalecenia

Kryterium 7. Warunki i sposoby podnoszenia stopnia umiędzynarodowienia procesu kształcenia na kierunku

Analiza stanu faktycznego i ocena spełnienia kryterium 7

Umiejdzynarodowienie jest jednym z celów wpisanych w strategię UP w Krakowie. Ma ono dotyczyć nie tylko nauki, ale także systemów kształcenia i wymiany studenckiej. Założenie umiejdzynarodowienia nie zostało wyraźnie wpisane w koncepcję kształcenia na studiach historycznych, aczkolwiek zwrócono w niej uwagę na konieczność dostosowania się do zmieniających się wymagań rynku pracy i potrzeb współczesnego świata, co wiąże się z przygotowaniem studentów do mobilności międzynarodowej. Elementy umiejdzynarodowienia studiów historycznych można zauważyć w trzech wyraźnych obszarach: lektoratach z języka obcego, udziale nauczycieli akademickich i studentów w wymianie międzynarodowej, a także do pewnego stopnia w ujęciu w programie studiów przedmiotów prowadzonych w języku obcym.

Na studiach historycznych I stopnia zajęcia z lektoratu języka nowożytnego trwają 3 semestry i obejmują 110 godzin (na studiach niestacjonarnych – 90 godzin). Niestety wsparcia umiejdzynarodowienia w postaci kształcenia językowego nie ma na studiach historycznych II stopnia, na których zajęcia z języka obcego nowożytnego nie są oferowane, choć wśród efektów uczenia się w zakresie umiejętności przyjęto, że absolwent studiów potrafi komunikować się w jednym języku nowożytnym (na poziomie B2+) z wykorzystaniem zaawansowanej terminologii z zakresu historii i wiedzy o społeczeństwie. Programy studiów nie oferują studentom również zajęć z zakresu historii prowadzonych w językach obcych.

Uczelnia stwarza warunki do mobilności studentów i kadry naukowej. Studenci historii mają możliwość realizacji w ramach programu Erasmus + części studiów w prawie 30 zagranicznych ośrodkach kształcących historyków. W latach 2016-22 z takiej możliwości skorzystało zaledwie tylko 8 studentów, co oznacza, że średnio rocznie z grupy liczącej ponad 100 studentów historii (w latach 2019-2023 liczba studentów waha się od 101 do 189) korzystał jeden rocznie. W tym czasie do Krakowa na studia historyczne w UP przyjechało aż 59 studentów z innych krajów. Pracownicy naukowcy również uczestniczyli w programie mobilności Erasmus + odbywając 22 wyjazdy zagraniczne. Ponadto uczestniczyli w innego rodzaju stażach międzynarodowych. Z kolei 15 naukowców obcokrajowców przyjeżdżało w ostatnich latach z innych krajów i na UP w Krakowie wygłaszało wykłady i prezentowało wyniki swoich badań. Jednostka prowadząca studia historyczne zatrudniała też na umowy krótkoterminowe 3 nauczycieli akademickich prowadzących zajęcia ze studentami, ale w programie i planach studiów nie ma uwzględnionych przedmiotów prowadzonych w językach obcych. W związku z powyższymi uwagami rekomenduje się zintensyfikowanie działań promujących możliwości udziału w wymianie międzynarodowej studentów, zwłaszcza w ramach programu Erasmus +.

Monitoring stopnia umiejdzynarodowienia kształcenia w IHiA UP w Krakowie odbywa się za pomocą serii raportów. Pełnomocnik ds. Programu Erasmus+ przedstawia co roku sprawozdania z prowadzonej współpracy międzynarodowej, sprawozdania również powinni przygotowywać uczestnicy wyjazdów, w tym studenci. Stały nadzór nad poziomem umiejdzynarodowienia sprawuje Rada ds. Jakości Kształcenia oraz Dyrekcja analizujące przygotowane raporty oraz kształtujące politykę jednostki w zakresie aktywności międzynarodowej kadry i studentów.

Propozycja oceny stopnia spełnienia kryterium 7

Kryterium spełnione częściowo

Uzasadnienie

Umiejdzynarodowienie prac badawczych i procesu dydaktycznego jest ważnym elementem strategii UP w Krakowie. Nie zostało ono w pełni wyrażone w koncepcji i celach kształcenia studiów historycznych,

aczkolwiek podejmuje się działania sprzyjające rozwojowi międzynarodowej aktywności nauczycieli akademickich i studentów, a ich zakres i poziom są regularnie monitorowane. Nie wykorzystuje się jednak wszystkich możliwości rozwoju umiędzynarodowienia procesu dydaktycznego, mimo szerokiego wachlarza uczelni partnerskich i dużej popularności krakowskich studiów historycznych wśród studentów obcokrajowców – uczestników programu Erasmus +.

Propozycja oceny *kryterium spełnione częściowo* wynika z nieprawidłowości dotyczących:

1. braku na studiach historycznych zajęć z zakresu treści programowych w językach obcych nowożytnych,
2. niskiej skuteczności działań promujących wśród studentów historii mobilność międzynarodową i korzyści (także naukowe) wynikające z możliwości odbycia części studiów lub staży w ośrodkach zagranicznych.

Dobre praktyki, w tym mogące stanowić podstawę przyznania uczelni Certyfikatu Doskonałości Kształcenia

Zalecenia

1. Zaleca się wprowadzić do programu studiów zajęcia z zakresu treści programowych prowadzone w językach obcych.
2. Zaleca się podjąć działania promujące umiędzynarodowienie studiów historycznych oraz wspierające studentów w podejmowaniu decyzji o skorzystaniu z oferty wymiany i staży w ramach programu Erasmus+.
3. Zaleca się podjęcie działań naprawczych zapobiegających występowaniu nieprawidłowości, które stały się podstawą do sformułowania powyższych zaleceń.

Kryterium 8. Wsparcie studentów w uczeniu się, rozwoju społecznym, naukowym lub zawodowym i wejściu na rynek pracy oraz rozwój i doskonalenie form wsparcia

Analiza stanu faktycznego i ocena spełnienia kryterium 8

System wsparcia studentów w procesie uczenia się na Uniwersytecie Pedagogicznym w Krakowie przybiera zróżnicowane formy. Nauczyciele akademicy prowadzą konsultacje ze studentami, co ważne w obu formach: tradycyjnej, podczas dyżurów prowadzonych w siedzibie Uczelni oraz z wykorzystaniem technik kształcenia na odległość. Informacja o terminach dyżurów każdego wykładowcy dostępna jest w wewnętrznym systemie elektronicznym uczelni. Studenci mogą też kontaktować się z wykładowcą e-mailowo oraz umawiać na dodatkowe spotkania konsultacyjne w murach uczelni. W ważnych kwestiach merytorycznych i organizacyjnych studenci mogą także korzystać z pomocy opiekunów roku.

Od czasu pandemii Covid-19 Uczelnia wykorzystuje w procesie kształcenia platformy internetowe (moodle), np. w celu udostępniania studentom materiałów dydaktycznych oraz zapewnia studentom wsparcie informatyczne. Gwarantuje bezpłatny dostęp do aplikacji, które umożliwiają działania i dokumentacje swoich prac przez studentów w formie elektronicznej, organizuje szkolenia podnoszące kompetencje cyfrowe studentów, udostępnia w razie konieczności sprzęt komputerowy. W czasie pandemii, w związku z zawieszeniem kształcenia w trybie stacjonarnym wszystkie zajęcia prowadzone były na platformie Teams, studenci mieli możliwość wypożyczenia laptopów oraz indywidualnego

zaliczania zajęć, na których nie mogli być obecni w związku z problemami technicznymi. Studenci byli na bieżąco i skutecznie informowani o zasadach realizacji zajęć i wsparciu udzielonym w związku z przejściem na tryb zdalny.

Uczelnia stwarza studentom warunki do rozwoju zainteresowań naukowych w ramach Studenckiego Koła Naukowego Instytutu Historii i Archiwistyki. Jako członkowie koła uczestniczą w wyjazdach naukowych, projektach o krajowym i międzynarodowym zasięgu, wydarzeniach naukowych i kulturalnych. Doskonale umiejętności organizacyjne przy realizowaniu poszczególnych przedsięwzięć oraz sporządzania i redagowania tekstów naukowych i popularnonaukowych. Na kierunku realizowany jest program tutoringowy, w ramach którego nauczyciel akademicki jako tutor wspiera merytorycznie i organizacyjnie prace badawcze studenta. Wsparcie studentów w procesie uczenia się uwzględnia także inne formy aktywności studentów. Rozwój artystyczny jest możliwy dzięki działalności uczelnianego Chóru Mieszanego *Educatus*, sportowy zapewnia Akademicki Związek Sportowy oraz Klub Podróżnika UP. Ponadto studenci mogą uczestniczyć w ochotniczym szkoleniu w ramach „Legii Akademickiej”, które obejmuje teoretyczną wiedzę wojskową, a także ćwiczenia praktyczne w okresie wakacyjnym. Studenci mają także zapewnione wsparcie w procesie wchodzenia na rynek pracy. Mogą korzystać z prowadzonego na Uczelni doradztwa zawodowego, warsztatów i szkoleń, które pozwalają zdobyć umiejętności i wiedzę potrzebną do poruszania się w świecie zawodowym. „Program stażowy” pozwala studentom na nabywanie doświadczenia i doskonalenie umiejętności zawodowych podczas odbywania stażu zorganizowanego przez Instytut w jednostkach muzealnych.

Uczelnia zapewnia także wsparcie materialne. Studenci korzystać mogą ze stypendium socjalnego, stypendium specjalnego dla osób niepełnosprawnych, stypendium rektora dla najlepszych studentów oraz zapomóg. Studenci motywowani są także do osiągania bardzo dobrych wyników w nauce. Służy temu stypendium rektorskie, przyznawanie dyplomu z wyróżnieniem, nagradzanie wybitnych absolwentów, którzy dodatkowo wyróżniali się zaangażowaniem lub osiągnięciami naukowymi na uczelni, dofinansowanie projektów realizowanych przez studenckie koła naukowe w ramach konkursu „Grant Rektorski”.

Uczelnia dostosowuje swoje działania do specjalnych potrzeb różnych grup studentów. Biuro ds. Osób z Niepełnosprawnościami, koordynowane przez Pełnomocnika ds. Osób Niepełnosprawnych organizuje kursy orientacji przestrzennej dla osób niewidomych i słabowidzących, dba o przystosowanie infrastruktury uczelni do potrzeb studentów z niepełnosprawnością oraz gwarantuje na wniosek studentów wsparcie w postaci asystentów dydaktycznych. Studenci Uniwersytetu Pedagogicznego mają możliwość korzystania ze wsparcia psychologicznego zespołu „PEER SUPPORT” obejmującego porady psychologiczne i pomoc asystentów. Kontakt telefoniczny i mailowy do Zespołu Wsparcia można znaleźć na stronie internetowej Uniwersytetu.

Regulamin Studiów przewiduje także dodatkowe formy wsparcia studentek w ciąży, studentów, będących rodzicami czy osobami pracującymi. Mogą oni – tak jak studenci z niepełnosprawnościami – skorzystać z możliwości studiowania w trybie indywidualnej organizacji studiów, umożliwiającej m.in. ustalenie indywidualnych terminów realizacji obowiązków, wynikających z programu studiów, zmianę formy egzaminu i wydłużenie czasu jego trwania, zawnioskowania o urlop od zajęć.

Studentów w sprawach związanych z tokiem studiów wspiera Dziekanat, obsługujący wszystkich zainteresowanych zarówno w trybie stacjonarnym, jak i drogą elektroniczną. Godziny pracy Dziekanatu są podane do wiadomości studentów i nie wzbudzają ich zastrzeżeń. Pracownicy dziekanatu podnoszą swoje kompetencje podczas szkoleń, poświęconych m.in. zapobieganiu ewentualnym konfliktom. Skargi i wnioski składane przez studentów są rozpatrywane na poziomie Instytutu. W przypadku konfliktu Dyrektor Instytutu po zapoznaniu się ze sprawą organizuje spotkania przy udziale obu stron

i podejmuje działania mediacyjne prowadzące do wypracowania rozwiązania sytuacji. W przypadku nieskuteczności tych działań sprawa jest przekazywana do Prorektora ds. Studenckich.

Regulamin Studiów wprost wskazuje na prawo studenta do równego traktowania i ochrony przed dyskryminacją. Uczelnia opracowała więc stosowne procedury przeciwdziałania różnym formom przemocy czy dyskryminacji. Osobą odpowiedzialną za ich wdrożenie oraz reagującą w sytuacji naruszenia bezpieczeństwa jest Pełnomocnik Rektora ds. Równego Traktowania.

Zarówno koło naukowe, jak i samorząd studencki mają zapewnione ze strony Uczelni wsparcie lokalowe, organizacyjne i finansowe, pozwalające na podejmowanie różnych działań. Przedstawiciele studentów włączani są także do instytutowych i wydziałowych gremiów monitorujących i doskonalących jakość kształcenia oraz opiniują zmiany w programie studiów i planie zajęć.

Monitorowanie systemu wsparcia studentów w procesie uczenia się jest możliwe dzięki systematycznym badaniom ankietowym prowadzonym wśród studentów historii oraz regularnym spotkaniom dykcji Instytutu ze studentami.

Propozycja oceny stopnia spełnienia kryterium 8 (kryterium spełnione/ kryterium spełnione częściowo/ kryterium niespełnione)

Kryterium spełnione

Uzasadnienie

Uniwersytet Pedagogiczny im. Komisji Edukacji Narodowej w Krakowie w kompleksowy sposób udziela wsparcia studentom w procesie uczenia się podczas całego toku studiów na kierunku Historia. Wsparcie to jest prowadzone systematycznie, przybiera zróżnicowane formy, które są dostosowane do potrzeb studentów ocenianego kierunku. Studenci otrzymują możliwość indywidualizacji studiów, rozwoju naukowego poprzez angażowanie się w działalność kół naukowych oraz rozwoju osobistego i organizacyjnego w ramach samorządu studenckiego. Wsparcie organizacji studenckich przejawia się poprzez opiekę merytoryczną nad studentami oraz wsparcie organizacyjne i finansowe. Wsparcie studentów w procesie uczenia się jest dostosowane do potrzeb różnych grup studentów szczególnie uzdolnionych czy studentów będących rodzicami. Zapewniane jest wsparcie psychologiczne i edukacyjne w zakresie bezpieczeństwa. Uczelnia zapewnia właściwy system składania skarg i wniosków. Uczelnia prowadzi działania mające na celu bieżące monitorowanie wsparcia kierowanego do studentów, wyniki przeprowadzanych ankiet są wykorzystywane do doskonalenia systemu wsparcia studentów w procesie uczenia się i rozwoju osobistym.

Dobre praktyki, w tym mogące stanowić podstawę przyznania uczelni Certyfikatu Doskonałości Kształcenia

Zalecenia

Kryterium 9. Publiczny dostęp do informacji o programie studiów, warunkach jego realizacji i osiągniętych rezultatach

Analiza stanu faktycznego i ocena spełnienia kryterium 9

Informacja o studiach jest udostępniona dla zainteresowanych bez ograniczeń związanych z miejscem, czasem, używanym przez odbiorców sprzętem i oprogramowaniem z wykorzystaniem przeznaczonej do tego strony internetowej. Na stronie uczelni oraz w BIPie dostępne są programy studiów, obejmujące: efekty uczenia się, plan studiów, charakterystykę weryfikacji i oceniania efektów uczenia się, opis procesu nauczania i uczenia się, przyznawanie kwalifikacji i tytuły zawodowe. Strona internetowa jest przejrzysta i pozwala bez problemu znaleźć interesujące odbiorców informacje, w tym kontakt do poszczególnych działów.

Zakładki menu głównego są dokładnie opisane i zawierają informacje zgodne ze swoim obszarem. Oferta uczelni jest rozbudowana o opisy szczegółowo charakteryzujące wybrany profil oraz specjalność. Strona dostosowana jest do różnych grup odbiorców, w tym studentów obcojęzycznych, którzy mogą skorzystać z zakładki informacyjnej w językach angielskim, jak i ukraińskim, a także osób niedowidzących, którzy mogą skorzystać z przetłumaczenia trybu, umożliwiającą lepszą widoczność poszczególnych zakładek. Ponadto Instytut publikuje aktualne informacje o rekrutacji i toku studiów w mediach społecznościowych tj. platformie Facebook, co jest narzędziem wspierającym komunikację społeczności Instytutu, przez co dostęp do informacji jest poszerzony o platformy, które pozwalają dotrzeć do interesariuszy, jakimi są kandydaci na studia, jak studenci.

Stworzone zostały również zakładki związane z działalnością organizacji studenckich, gdzie znajdują się bezpośrednie linki przenoszące do stron Samorządu Studenckiego czy kół naukowych na platformie Facebook, gdzie publikowane są posty dotyczące bieżących działań.

W zakładce „współpraca” można znaleźć informacje o funkcjonującym na uczelni programie Erasmus+ i Most, gdzie od razu można przejść do formularza aplikacyjnego. Podany jest również kontakt do koordynatorów poszczególnych programów, co ułatwia pozyskiwanie informacji dopełniających. Na stronie Instytutu w zakładce „studia” znajdują się informacje dot. prac dyplomowych, gdzie student ma dostęp do: wszystkich aktów prawnych regulujących proces dyplomowania, informacji o procedurze antyplagiatowej i wymagań formalnych wobec pracy dyplomowej, a także do wzoru strony tytułowej czy oświadczeń potrzebnych do rozpoczęcia procesu dyplomowania. Studenci i kandydaci na studia za pośrednictwem strony internetowej mają także dostęp do efektów uczenia się i programu studiów na kierunku historia. Wszystkie programy studiów dodatkowo umieszczone są w Biuletynie Informacji Publicznej Uniwersytetu Pedagogicznego w Krakowie. Na stronie Instytut publikowane są także aktualne informacje dot. oferty pracy, staży i praktyk, które wynikają ze współpracy uczelni z różnymi podmiotami zewnętrznymi oraz systemu zapewniania jakości kształcenia oraz podstawowe dane o tworzących go ciałach kolegialnych (np. skład instytutowej Rady ds. Jakości Kształcenia). Informacje o osiągnięciach i zainteresowaniach naukowych kadry, jak i kontakt do poszczególnych nauczycieli akademickich, wraz z informacją o terminach dyżurów można znaleźć w zakładce „pracownicy”. Dostęp do informacji publicznej jest monitorowany poprzez rozmowy z różnymi grupami odbiorców i anonimowe ankiety. Wnioski są podstawą działań doskonalących.

Propozycja oceny stopnia spełnienia kryterium 9

Kryterium spełnione

Uzasadnienie

Zapewniony jest publiczny dostęp do aktualnych informacji o programie studiów i realizacji procesu nauczania i uczenia się na kierunku historia oraz o przyznawanych kwalifikacjach, warunkach przyjęcia na studia i możliwościach dalszego kształcenia, a także o zatrudnieniu absolwentów. Udostępniane

informacje są kompleksowe, dostępne osobom z niedowidzącym oraz studentom cudzoziemcom. Zakres przedmiotowy i jakość informacji o studiach podlegają systematycznym ocenom, a wyniki tych ocen są wykorzystywane w działaniach doskonalących.

Dobre praktyki, w tym mogące stanowić podstawę przyznania uczelni Certyfikatu Doskonałości Kształcenia

Zalecenia

Kryterium 10. Polityka jakości, projektowanie, zatwierdzanie, monitorowanie, przegląd i doskonalenie programu studiów

Analiza stanu faktycznego i ocena spełnienia kryterium 10

Zasady i procedury służące zapewnianiu i doskonaleniu jakości kształcenia na kierunku historia, prowadzonym w UP w Krakowie stanowią część spójnego, zmodyfikowanego w związku ze zmianami strukturalnym przeprowadzonymi na Uczelni w oparciu o nową Ustawę Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce, ogólnouniwersyteckiego systemu zapewniania jakości. Jego zasadnicze elementy, zasady i procedury zostały opisane w wewnętrznych aktach prawnych. WSJK w UP w Krakowie tworzą: na poziomie ogólnouniwersyteckim - Uniwersytecka Rada ds. Jakości Kształcenia oraz z głosem doradczym - Senacka Komisja ds. Kształcenia, Rady ds. Jakości Kształcenia dla kierunku/kierunków, działające w ramach instytutów oraz koordynatorzy poszczególnych kierunków studiów. Nadzór nad całością sprawuje Prorektor ds. Kształcenia i Rozwoju.

Zakres zadań kluczowych w tym systemie Rad ds. Jakości Kształcenia, składających się z przedstawicieli nauczycieli akademickich i studentów jest szeroki i obejmuje m.in. przegląd koncepcji kształcenia, programu i planu studiów, opiniowanie zmian w programach studiów, monitorowanie ankiet studenckich i formułowanie na ich podstawie rekomendacji doskonalących jakość kształcenia, monitorowanie i doskonalenie systemu hospitacji, monitorowanie i formułowanie propozycji zmian w zasadach rekrutacji, doskonalenie zasad dyplomowania, monitorowanie systemu wsparcia studentów w procesie uczenia się. Rada ds. Jakości Kształcenia działająca w Instytucie Historii i Archiwistyki UP w Krakowie wszystkie te czynności wykonuje w odniesieniu do dość dużej liczby kierunków studiów. Z tego względu zadbano, by każdy kierunek reprezentowany był w radzie nie tylko przez koordynatora, ale także przez wykładowców i studentów. W przypadku ocenianego kierunku jest to trzech nauczycieli akademickich i jedna studentka. Tworzą oni tzw. Zespół kierunkowy. Za wdrożenie rekomendacji przygotowanych przez Radę odpowiada Dyrekcja Instytutu, współpracująca ściśle z Koordynatorem kierunku, będącym jednocześnie członkiem Rady, co zapewnia szybki obieg informacji między Radą a Dyrekcją. Kompetencje Koordynatora, Rady ds. Jakości Kształcenia oraz Dyrekcji Instytutu, a także ciąż odpowiedzialnych za jakość kształcenia na poziomie uniwersyteckim zostały jasno określone, a informacja o zakresie ich działania, rocznym harmonogramem prac oraz ich składzie osobowym są publicznie dostępne. Wśród członków Rady ds. Jakości Kształcenia brak interesariuszy zewnętrznych, ale wszystkie decyzje dot. zmian w programach studiów czy organizacji procesu kształcenia są konsultowane z przedstawicielami otoczenia społeczno-gospodarczego.

Współpraca ta jest systematyczna i była realizowana także w formie zdalnej podczas dwuletniego okresu pandemii COVID-19.

Proces zatwierdzania, zmiany oraz wycofania programu studiów oraz ustalania zasad rekrutacji i warunków przyjęcia na studia dokonywany jest w sposób formalny, w oparciu o ogólnouniwersyteckie procedury wprowadzone zarządzeniem Rektora. Projekt zmian w programie studiów przygotowujący jest przez Radę ds. Jakości Kształcenia, która analizuje postulaty zgłaszane przez studentów, Dyрекcję Instytutu, nauczycieli akademickich i przedstawicieli otoczenia społeczno-gospodarczego. Zespół reaguje także na wytyczne władz rektorskich w sprawie dostosowania programów studiów do zmieniających się przepisów prawa oraz zalecenia lub rekomendacje sformułowane przez Uniwersytecką Radę ds. Jakości Kształcenia. Zmiany w programie studiów przygotowywane przez działającą w IHiA Radę ds. Jakości Kształcenia są następnie opiniowane przez Instytutowy Samorząd Studencki, konsultowane z Działem Dydaktyki i Praktyk i przedkładane Radzie Instytutu. Projekt zmian w programie studiów zatwierdzony przez Radę trafia pod obrady Senatu Uczelni. Uchwalony przez Senat zmieniony program studiów jest publikowany w Biuletynie Informacji Publicznej oraz na stronie Instytutu. Zmiany w programie studiów najczęściej są odpowiedzią na postulaty zgłaszane przez interesariuszy wewnętrznych i zewnętrznych oraz Dyрекcję Instytutu, zastosowaniem wytycznych uniwersyteckiego Działu Dydaktyki i Praktyk, dostosowaniem programu do nowych regulacji prawnych. Każdorazowo są najpierw dokładnie analizowane przez zespół kierunkowy, a następnie żywo dyskutowane przez Radę ds. Jakości Kształcenia. Nie zawsze efektem tych prac jest pozytywna opinia o proponowanej zmianie, nawet jeśli wynika ona z wytycznych ogólnouniwersyteckich, czego przykładem może być dyskusja wokół proponowanej przez Dział Dydaktyki i Praktyk sekwencji zajęć ze specjalności nauczycielskiej. Duża częstotliwość zgłaszanych propozycji zmian w programie studiów przy niewielkiej reprezentacji kierunku w Radzie ds. Jakości Kształcenia (zespół kierunkowy to zaledwie 4 osoby) sprawia, że zdecydowanie mniejsze znaczenie w projektowaniu zmian programowych mają wnioski z przeprowadzanych przez Radę przeglądów programu studiów. Analiza stanu faktycznego w kryterium pierwszym, drugim i trzecim wykazała, że na kierunku historia regularnie dokonywana ocena programu studiów nie ma charakteru kompleksowego. Nie obejmuje np. analizy poprawności i trafności zakładanych efektów uczenia się i ich powiązania z przyporządkowaniem kierunku do dyscyplin naukowych, zgodności treści programowych z efektami uczenia się w zakresie kształcenia językowego, zasad rekrutacji pod kątem ich selektywności i adekwatności względem oczekiwanych od kandydatów na studia kompetencji, w szczególności z obszaru wiedzy i umiejętności specyficznych dla dyscypliny wiodącej. Niewystarczająco monitorowany jest także proces dyplomowania, o czym świadczą nieprawidłowości opisane w kryterium trzecim. Niewiele uwagi poświęca się także ocenie skuteczności wdrożonych rozwiązań. Brak np. analizy zastosowania uchwalonych przez Radę wymagań stawianych pracom dyplomowym.

Głównym źródłem informacji o skuteczności procesu kształcenia są informacje zwrotne od studentów pozyskiwane podczas spotkań z koordynatorami kierunku i w nieformalnych rozmowach ze studentami i absolwentami kierunku, wyrażane podczas spotkań lub na piśmie opinie interesariuszy zewnętrznych, wyniki przeprowadzanych regularnie studenckich ankiet zajęć, analizowanych przez instytutową Radę ds. Jakości Kształcenia oraz wyniki regularnie prowadzonych przez Dyрекcję i kierowników katedr hospitacji zajęć.

Jakość kształcenia na kierunku historia podlega systematycznym ocenom Polskiej Komisji Akredytacyjnej. Ostatnia przeprowadzona została w 2016 r. i zakończyła się oceną pozytywną na pełen okres.

Propozycja oceny stopnia spełnienia kryterium 10

Kryterium spełnione częściowo

Uzasadnienie

W UP w Krakowie są stosowane ogólnouczelniane, formalnie przyjęte zasady projektowania, zatwierdzania i zmiany programu studiów. Obowiązujący na całej Uczelni system zapewniania jakości kształcenia stwarza możliwości do ciągłego monitorowania i doskonalenia programów studiów i procesu kształcenia. Prowadzony systematycznie na kierunku historia przegląd programu studiów nie ma jednak charakteru kompleksowego, nie obejmuje wszystkich elementów programu studiów i procesu kształcenia. System zapewniania jakości kształcenia na kierunku historia nie obejmuje też oceny skuteczności wdrożonych rozwiązań. Działania doskonalące podejmowane są w oparciu o wyniki analiz miarodajnych i wiarygodnych danych. W pracach na rzecz doskonalenia jakości kształcenia uczestniczą interesariusze wewnętrzni oraz zewnętrzni. Jakość kształcenia na kierunku podlega cyklicznym zewnętrznym ocenom jakości kształcenia, których wyniki są publicznie dostępne i wykorzystywane w doskonaleniu jakości.

Propozycja oceny kryterium spełnione częściowo wynika z nieprawidłowości dotyczących:

1. niepełnego zakresu dokonywanych przeglądów programu studiów,
2. braku monitorowania skuteczności działań podejmowanych w celu doskonalenia jakości kształcenia.

Dobre praktyki, w tym mogące stanowić podstawę przyznania uczelni Certyfikatu Doskonałości Kształcenia

Zalecenia

1. Zaleca się wdrożenie kompleksowych przeglądów programu studiów i procesu kształcenia.
2. Zaleca się monitorowanie skuteczności działań podejmowanych w celu doskonalenia jakości kształcenia.
3. Zaleca się podjęcie działań naprawczych zapobiegających występowaniu nieprawidłowości, które stały się podstawą do sformułowania powyższych zaleceń.

5. Załączniki:

Załącznik nr 1. Podstawa prawna oceny jakości kształcenia

1. Ustawa z dnia 20 lipca 2018 r. Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (t.j. Dz. U. z 2020 r. poz. 85 z późn. zm.);
2. Ustawa z dnia 3 lipca 2018 r. Przepisy wprowadzające ustawę – Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (Dz. U. poz. 1669, z późn. zm.);
3. Ustawa z dnia 22 grudnia 2015 r. o Zintegrowanym Systemie Kwalifikacji (t.j. Dz. U. z 2020 r. poz. 226).
4. Rozporządzenie MNiSW z dn. 25 lipca 2019 r. w sprawie standardu przygotowującego do zawodu nauczyciela (Dz.U. 2019 poz. 1450 z późn. zm.)
5. Rozporządzenie Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 12 września 2018 r. w sprawie kryteriów oceny programowej (Dz. U. z 2018 r. poz. 1787);
6. Rozporządzenie Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 27 września 2018 r. w sprawie studiów (Dz. U. poz. 1861, z późn. zm.);
7. Rozporządzenie Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 14 listopada 2018 r. w sprawie charakterystyk drugiego stopnia efektów uczenia się dla kwalifikacji na poziomach 6-8 Polskiej Ramy Kwalifikacji (Dz. U z 2018 r. poz. 2218).
8. Statut Polskiej Komisji Akredytacyjnej przyjęty uchwałą nr 4/2018 Polskiej Komisji Akredytacyjnej z dnia 13 grudnia 2018 r. w sprawie statutu Polskiej Komisji Akredytacyjnej, z późn. zm.;
9. Uchwała Nr 67/2019 Prezydium Polskiej Komisji Akredytacyjnej z dnia 28 lutego 2019 r. w sprawie zasad przeprowadzania wizytacji przy dokonywaniu oceny programowej, z późn. zm.
10. Uchwała nr 1/2023 Prezydium Polskiej Komisji Akredytacyjnej z dnia 12 stycznia 2023 r. w sprawie przeprowadzania wizytacji przy dokonywaniu oceny programowej w roku akademickim 2022/2023.

Szczegółowe kryteria dokonywania oceny programowej

Profil ogólnoakademicki

Kryterium 1. Konstrukcja programu studiów: koncepcja, cele kształcenia i efekty uczenia się

Standard jakości kształcenia 1.1

Koncepcja i cele kształcenia są zgodne ze strategią uczelni, mieszczą się w dyscyplinie lub dyscyplinach, do których kierunek jest przyporządkowany, są powiązane z działalnością naukową prowadzoną w uczelni w tej dyscyplinie lub dyscyplinach oraz zorientowane na potrzeby otoczenia społeczno-gospodarczego, w tym w szczególności zawodowego rynku pracy.

Standard jakości kształcenia 1.2

Efekty uczenia się są zgodne z koncepcją i celami kształcenia oraz dyscypliną lub dyscyplinami, do których jest przyporządkowany kierunek, opisują, w sposób trafny, specyficzny, realistyczny i pozwalający na stworzenie systemu weryfikacji, wiedzę, umiejętności i kompetencje społeczne osiągnięte przez studentów, a także odpowiadają właściwemu poziomowi Polskiej Ramy Kwalifikacji oraz profilowi ogólnoakademickiemu.

Standard jakości kształcenia 1.2a

Efekty uczenia się w przypadku kierunków studiów przygotowujących do wykonywania zawodów, o których mowa w art. 68 ust. 1 ustawy, zawierają pełny zakres ogólnych i szczegółowych efektów uczenia się zawartych w standardach kształcenia określonych w rozporządzeniach wydanych na podstawie art. 68 ust. 3 ustawy.

Standard jakości kształcenia 1.2b

Efekty uczenia się w przypadku kierunków studiów kończących się uzyskaniem tytułu zawodowego inżyniera lub magistra inżyniera zawierają pełny zakres efektów, umożliwiających uzyskanie kompetencji inżynierskich, zawartych w charakterystykach drugiego stopnia określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 7 ust. 3 ustawy z dnia 22 grudnia 2015 r. o Zintegrowanym Systemie Kwalifikacji (Dz. U. z 2018 r. poz. 2153 i 2245).

Kryterium 2. Realizacja programu studiów: treści programowe, harmonogram realizacji programu studiów oraz formy i organizacja zajęć, metody kształcenia, praktyki zawodowe, organizacja procesu nauczania i uczenia się

Standard jakości kształcenia 2.1

Treści programowe są zgodne z efektami uczenia się oraz uwzględniają w szczególności aktualny stan wiedzy i metodyki badań w dyscyplinie lub dyscyplinach, do których jest przyporządkowany kierunek, jak również wyniki działalności naukowej uczelni w tej dyscyplinie lub dyscyplinach.

Standard jakości kształcenia 2.1a

Treści programowe w przypadku kierunków studiów przygotowujących do wykonywania zawodów, o których mowa w art. 68 ust. 1 ustawy obejmują pełny zakres treści programowych zawartych w standardach kształcenia określonych w rozporządzeniach wydanych na podstawie art. 68 ust. 3 ustawy.

Standard jakości kształcenia 2.2

Harmonogram realizacji programu studiów oraz formy i organizacja zajęć, a także liczba semestrów, liczba godzin zajęć prowadzonych z bezpośrednim udziałem nauczycieli akademickich lub innych osób prowadzących zajęcia i szacowany nakład pracy studentów mierzony liczbą punktów ECTS, umożliwiają studentom osiągnięcie wszystkich efektów uczenia się.

Standard jakości kształcenia 2.2a

Harmonogram realizacji programu studiów oraz formy i organizacja zajęć, a także liczba semestrów, liczba godzin zajęć prowadzonych z bezpośrednim udziałem nauczycieli akademickich lub innych osób prowadzących zajęcia i szacowany nakład pracy studentów mierzony liczbą punktów ECTS w przypadku kierunków studiów przygotowujących do wykonywania zawodów, o których mowa w art. 68 ust. 1 ustawy są zgodne z regułami i wymaganiami zawartymi w standardach kształcenia określonych w rozporządzeniach wydanych na podstawie art. 68 ust. 3 ustawy.

Standard jakości kształcenia 2.3

Metody kształcenia są zorientowane na studentów, motywują ich do aktywnego udziału w procesie nauczania i uczenia się oraz umożliwiają studentom osiągnięcie efektów uczenia się, w tym w szczególności umożliwiają przygotowanie do prowadzenia działalności naukowej lub udział w tej działalności.

Standard jakości kształcenia 2.4

Jeśli w programie studiów uwzględnione są praktyki zawodowe, ich program, organizacja i nadzór nad realizacją, dobór miejsc odbywania oraz środowisko, w którym mają miejsce, w tym infrastruktura, a także kompetencje opiekunów zapewniają prawidłową realizację praktyk oraz osiągnięcie przez studentów efektów uczenia się, w szczególności tych, które są związane z nabywaniem kompetencji badawczych.

Standard jakości kształcenia 2.4a

Program praktyk zawodowych, organizacja i nadzór nad ich realizacją, dobór miejsc odbywania oraz środowisko, w którym mają miejsce, w tym infrastruktura, a także kompetencje opiekunów, w przypadku kierunków studiów przygotowujących do wykonywania zawodów, o których mowa w art.

68 ust. 1 ustawy są zgodne z regułami i wymaganiami zawartymi w standardach kształcenia określonych w rozporządzeniach wydanych na podstawie art. 68 ust. 3 ustawy.

Standard jakości kształcenia 2.5

Organizacja procesu nauczania zapewnia efektywne wykorzystanie czasu przeznaczony na nauczanie i uczenie się oraz weryfikację i ocenę efektów uczenia się.

Standard jakości kształcenia 2.5a

Organizacja procesu nauczania i uczenia się w przypadku kierunków studiów przygotowujących do wykonywania zawodów, o których mowa w art. 68 ust. 1 ustawy jest zgodna z regułami i wymaganiami w zakresie sposobu organizacji kształcenia zawartymi w standardach kształcenia określonych w rozporządzeniach wydanych na podstawie art. 68 ust. 3 ustawy.

Kryterium 3. Przyjęcie na studia, weryfikacja osiągnięcia przez studentów efektów uczenia się, zaliczanie poszczególnych semestrów i lat oraz dyplomowanie

Standard jakości kształcenia 3.1

Stosowane są formalnie przyjęte i opublikowane, spójne i przejrzyste warunki przyjęcia kandydatów na studia, umożliwiające właściwy dobór kandydatów, zasady progresji studentów i zaliczania poszczególnych semestrów i lat studiów, w tym dyplomowania, uznawania efektów i okresów uczenia się oraz kwalifikacji uzyskanych w szkolnictwie wyższym, a także potwierdzania efektów uczenia się uzyskanych w procesie uczenia się poza systemem studiów.

Standard jakości kształcenia 3.2

System weryfikacji efektów uczenia się umożliwia monitorowanie postępów w uczeniu się oraz rzetelną i wiarygodną ocenę stopnia osiągnięcia przez studentów efektów uczenia się, a stosowane metody weryfikacji i oceny są zorientowane na studenta, umożliwiają uzyskanie informacji zwrotnej o stopniu osiągnięcia efektów uczenia się oraz motywują studentów do aktywnego udziału w procesie nauczania i uczenia się, jak również pozwalają na sprawdzenie i ocenę wszystkich efektów uczenia się, w tym w szczególności przygotowania do prowadzenia działalności naukowej lub udział w tej działalności.

Standard jakości kształcenia 3.2a

Metody weryfikacji efektów uczenia się w przypadku kierunków studiów przygotowujących do wykonywania zawodów, o których mowa w art. 68 ust. 1 ustawy, są zgodne z regułami i wymaganiami zawartymi w standardach kształcenia określonych w rozporządzeniach wydanych na podstawie art. 68 ust. 3 ustawy.

Standard jakości kształcenia 3.3

Prace etapowe i egzaminacyjne, projekty studenckie, dzienniki praktyk (o ile praktyki są uwzględnione w programie studiów), prace dyplomowe, studenckie osiągnięcia naukowe/artystyczne lub inne związane z kierunkiem studiów, jak również udokumentowana pozycja absolwentów na rynku pracy lub ich dalsza edukacja potwierdzają osiągnięcie efektów uczenia się.

Kryterium 4. Kompetencje, doświadczenie, kwalifikacje i liczebność kadry prowadzącej kształcenie oraz rozwój i doskonalenie kadry

Standard jakości kształcenia 4.1

Kompetencje i doświadczenie, kwalifikacje oraz liczba nauczycieli akademickich i innych osób prowadzących zajęcia ze studentami zapewniają prawidłową realizację zajęć oraz osiągnięcie przez studentów efektów uczenia się.

Standard jakości kształcenia 4.1a

Kompetencje i doświadczenie oraz kwalifikacje nauczycieli akademickich i innych osób prowadzących zajęcia ze studentami w przypadku kierunków studiów przygotowujących do wykonywania zawodów, o których mowa w art. 68 ust. 1 ustawy są zgodne z regułami i wymaganiami zawartymi w standardach kształcenia określonych w rozporządzeniach wydanych na podstawie art. 68 ust. 3 ustawy.

Standard jakości kształcenia 4.2

Polityka kadrowa zapewnia dobór nauczycieli akademickich i innych osób prowadzących zajęcia, oparty o transparentne zasady i umożliwiający prawidłową realizację zajęć, uwzględnia systematyczną ocenę kadry prowadzącej kształcenie, przeprowadzaną z udziałem studentów, której wyniki są wykorzystywane w doskonaleniu kadry, a także stwarza warunki stymulujące kadrę do ustawicznego rozwoju.

Kryterium 5. Infrastruktura i zasoby edukacyjne wykorzystywane w realizacji programu studiów oraz ich doskonalenie

Standard jakości kształcenia 5.1

Infrastruktura dydaktyczna, naukowa, biblioteczna i informatyczna, wyposażenie techniczne pomieszczeń, środki i pomoce dydaktyczne, zasoby biblioteczne, informacyjne, edukacyjne oraz aparatura badawcza, a także infrastruktura innych podmiotów, w których odbywają się zajęcia są nowoczesne, umożliwiają prawidłową realizację zajęć i osiągnięcie przez studentów efektów uczenia się, w tym przygotowanie do prowadzenia działalności naukowej lub udział w tej działalności, jak również są dostosowane do potrzeb osób z niepełnosprawnością, w sposób zapewniający tym osobom pełny udział w kształceniu i prowadzeniu działalności naukowej.

Standard jakości kształcenia 5.1a

Infrastruktura dydaktyczna i naukowa uczelni, a także infrastruktura innych podmiotów, w których odbywają się zajęcia w przypadku kierunków studiów przygotowujących do wykonywania zawodów, o których mowa w art. 68 ust. 1 ustawy są zgodne z regułami i wymaganiami zawartymi w standardach kształcenia określonych w rozporządzeniach wydanych na podstawie art. 68 ust. 3 ustawy.

Standard jakości kształcenia 5.2

Infrastruktura dydaktyczna, naukowa, biblioteczna i informatyczna, wyposażenie techniczne pomieszczeń, środki i pomoce dydaktyczne, zasoby biblioteczne, informacyjne, edukacyjne oraz

aparatura badawcza podlegają systematycznym przeglądom, w których uczestniczą studenci, a wyniki tych przeglądów są wykorzystywane w działaniach doskonalących.

Kryterium 6. Współpraca z otoczeniem społeczno-gospodarczym w konstruowaniu, realizacji i doskonaleniu programu studiów oraz jej wpływ na rozwój kierunku

Standard jakości kształcenia 6.1

Prowadzona jest współpraca z otoczeniem społeczno-gospodarczym, w tym z pracodawcami, w konstruowaniu programu studiów, jego realizacji oraz doskonaleniu.

Standard jakości kształcenia 6.2

Relacje z otoczeniem społeczno-gospodarczym w odniesieniu do programu studiów i wpływ tego otoczenia na program i jego realizację podlegają systematycznym ocenom, z udziałem studentów, a wyniki tych ocen są wykorzystywane w działaniach doskonalących.

Kryterium 7. Warunki i sposoby podnoszenia stopnia umiędzynarodowienia procesu kształcenia na kierunku

Standard jakości kształcenia 7.1

Zostały stworzone warunki sprzyjające umiędzynarodowieniu kształcenia na kierunku, zgodnie z przyjętą koncepcją kształcenia, to jest nauczyciele akademicki są przygotowani do nauczania, a studenci do uczenia się w językach obcych, wspierana jest międzynarodowa mobilność studentów i nauczycieli akademickich, a także tworzona jest oferta kształcenia w językach obcych, co skutkuje systematycznym podnoszeniem stopnia umiędzynarodowienia i wymiany studentów i kadry.

Standard jakości kształcenia 7.2

Umiędzynarodowienie kształcenia podlega systematycznym ocenom, z udziałem studentów, a wyniki tych ocen są wykorzystywane w działaniach doskonalących.

Kryterium 8. Wsparcie studentów w uczeniu się, rozwoju społecznym, naukowym lub zawodowym i wejściu na rynek pracy oraz rozwój i doskonalenie form wsparcia

Standard jakości kształcenia 8.1

Wsparcie studentów w procesie uczenia się jest wszechstronne, przybiera różne formy, adekwatne do efektów uczenia się, uwzględnia zróżnicowane potrzeby studentów, sprzyja rozwojowi naukowemu, społecznemu i zawodowemu studentów poprzez zapewnienie dostępności nauczycieli akademickich, pomoc w procesie uczenia się i osiąganiu efektów uczenia się oraz w przygotowaniu do prowadzenia działalności naukowej lub udziału w tej działalności, motywuje studentów do osiągania bardzo dobrych wyników uczenia się, jak również zapewnia kompetentną pomoc pracowników administracyjnych w rozwiązywaniu spraw studenckich.

Standard jakości kształcenia 8.2

Wsparcie studentów w procesie uczenia się podlega systematycznym przeglądom, w których uczestniczą studenci, a wyniki tych przeglądów są wykorzystywane w działaniach doskonalących.

Kryterium 9. Publiczny dostęp do informacji o programie studiów, warunkach jego realizacji i osiągniętych rezultatach

Standard jakości kształcenia 9.1

Zapewniony jest publiczny dostęp do aktualnej, kompleksowej, zrozumiałej i zgodnej z potrzebami różnych grup odbiorców informacji o programie studiów i realizacji procesu nauczania i uczenia się na kierunku oraz o przyznawanych kwalifikacjach, warunkach przyjęcia na studia i możliwościach dalszego kształcenia, a także o zatrudnieniu absolwentów.

Standard jakości kształcenia 9.2

Zakres przedmiotowy i jakość informacji o studiach podlegają systematycznym ocenom, w których uczestniczą studenci i inni odbiorcy informacji, a wyniki tych ocen są wykorzystywane w działaniach doskonalących.

Kryterium 10. Polityka jakości, projektowanie, zatwierdzanie, monitorowanie, przegląd i doskonalenie programu studiów

Standard jakości kształcenia 10.1

Zostały formalnie przyjęte i są stosowane zasady projektowania, zatwierdzania i zmiany programu studiów oraz prowadzone są systematyczne oceny programu studiów oparte o wyniki analizy wiarygodnych danych i informacji, z udziałem interesariuszy wewnętrznych, w tym studentów oraz zewnętrznych, mające na celu doskonalenie jakości kształcenia.

Standard jakości kształcenia 10.2

Jakość kształcenia na kierunku podlega cyklicznym zewnętrznym ocenom jakości kształcenia, których wyniki są publicznie dostępne i wykorzystywane w doskonaleniu jakości.

Polska
Komisja
Akredytacyjna

